

РІК LXXI, Ч. 11 ЛИСТОПАД – 2014 – NOVEMBER № 11, VOL. LXXI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXI Листопад Ч. 11

Головний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олесья Валло
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Святослава Гой-Стром, Вірляна Ткач,
Оленка Шкробут, Петруся Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXI NOVEMBER № 11

Editor-in-chief – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo
Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Sviatoslava Goy-Strom, Virlana Tkacz,
Olenka Shkrobut, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. День Подяки	1
Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками	2
Св.п. Анна Максимович, Почесна членка СУА	4
Roksolana Misilo. UNWLA Has Supported Lt. Nadiya Savchenko Since the First Report of Her Capture	4
Лист СУА до Надії Савченко	6
Людмила Филипович, Ірина Форостян. Майдан вчора, сьогодні і завтра	7
Марія Фуртак. Допомога пораненим героям України	9
Зеновія Ханас. “Нічого мені не жаль – Тебе мені лиш жаль” (закін.)	10
Лариса Дармохвал. “Не жди, яка буде заплата – не жди, а служи!”	12
Пресове повідомлення СУА	14
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	15
Orysia Zynych. 2015 Medicare & You: Available Medical Coverage for Medicare Eligible Seniors.....	17
Olesia Wallo. Art in the Midst of War, Despite the War: Celebrating Lev Rejnarowycz in L'viv (Interview with Anya Rejnarowycz)	19
Доброчинність.	21
Діяльність округ та відділів СУА:	24
Ihor Magun. Are You Listening?	33
Святослав Левицький. Вухань і Стрибайко	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Тарас Шевченко. Циганка-ворожка. С.-Петербург,
1842. (Брістольський папір, акварель).

On the Cover: Taras Shevchenko. Gypsy Fortune Teller. St. Petersburg,
1842. (Watercolor on Bristol paper).

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.
- Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця**.
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2014 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / Our Life

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати.
Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is **included** in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters.
Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

**Щиро вітаємо всіх читачів журналу «Наше Життя»
з національним святом США –
Днем Подяки!**

**Бажаємо щасливо і радісно провести цей день
у родинному колі!**

Цього року минає 225 років, коли перший Президент США Джордж Вашингтон у 1789 році підписав спеціальний Указ, згідно з яким День Подяки вважається державним святом Сполучених Штатів Америки. Відзначається це свято у четвертий четвер кожного року і є одним з найулюбленіших американських свят. Для жителів США День Подяки значить дуже багато, і він по праву є національним святом американського народу. Адже в цей день американці, без огляду на віросповідання, національне походження, расову відмінність, вважають це свято родинним.

Запровадили день Подяки перші англійські колоністи, які приплили до берегів Америки (тепер штат Массачусетс) холодного листопадового дня 1620 року на кораблі «May Flower». Того року була дуже холодна і голодна зима і багато хто не зміг її пережити. Ті, хто вижили, звернулися за допомогою до індіанців, котрі навчили їх, як і котрі рослини можна вирощувати на цій землі. Несподівано багатий урожай восени став винагородою за їх зусилля. Перший губернатор колоністів запропонував провести день подяки Господеві. Палігрими влаштували свято, на котре запросили вождя індіанського племені разом з 90 індіанцями, котрі допомогли їм. Вони дякували індіанцям і, звичайно, Богові за те, що вижили і за багатий урожай.

До цього часу в цей день вся родина (часто приїжджають здалека діти до батьків) збирається за святковим столом. Традиційною стравою є печений індик. До нього подають журавлину підливу (cranberry sauce), солодку картоплю (yam), кукурудзу, гарбузовий плячок (pumpkin pie), грона винограду, яблука, помаранчі тощо. Крім того, яскраві букети золотої, помаранчевої і червоно-коричневої хризантеми довершують відчуття достатку і щедрості природи, справжнього свята багатого врожаю.

В деяких родинах є гарна традиція, що кожен присутній за столом висловлює кілька слів подяки за щось хороше, що сталося в цьому році.

Напередодні свята можна прочитати оголошення про те, що всього за кілька доля-

рів, пожертвувані в цей день, можуть подарувати святковий обід бездомному. Ті, хто заробляють більше, надають допомогу притулкам, церковним парафіям та іншим потребуючим установам.

В Білому Домі у Вашингтоні є традиція, у якій бере участь сам Президент. Йому приносять дві індички. Ту, що сподобалась йому більше, запікають і ставлять на святковий стіл у Білому Домі. Інша ж доживає свій вік на спеціальній фермі. Це, ніби, як помилування, тому що небезпека бути з'їденою на цій фермі їй не загрожує. Щороку в Америці спеціально для цього свята вигодовують індиків.

В Нью Йорку гарну традицію має Федеральна Кредитова Кооператива «Самопоміч», яка кожного року в цей день організовує безкоштовний обід для своїх членів-сеньйорів в Народному Домі.

Невід'ємним атрибутом Дня Подяки є знаменита парада в Нью Йорку (Thanksgiving Parade), яку організовує найбільша у світі торгова мережа Macy's. Гігантські надувні іграшки – улюблені герої американських мультфільмів, казок та телевізійних передач проносять від Центрального Парку до входу в Macy's навпроти Herald sq (між Шостою авеню і Бродвеєм). Тисячі туристів з цілого світу приїжджають до Нью Йорку на цей день.

Та найголовніше в День Подяки – подякувати Господу Богу у щирій молитві за всі ласки і щедроти, якими Всевишній обдаровує нас кожного дня: за здоров'я, за хліб насущний, за мирне і сонячне небо над головою, за щасливий і радісний сміх наших дітей і внуків.

День Подяки в Америці майже співпадає з Днем пам'яті жертв голодоморів в Україні (4-та субота листопада). Українці всього світу моляться в цей день за невинно убієнних від страшного лиха – голоду і просять Всевишнього, щоб ніколи не повторилася ця жорстока трагедія.

Помолимося і ми за нашу Матір-Україну, бо вона, як ніколи, потребує наших молитов тепер.

Лідія Служ,
головний редактор.

Ділимося

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

«Віддані, сповнені ентузіазму, запальні, цілеспрямовані» – саме такими прикметниками означила членок новообраної Головної Управи СУА Діанна Дергак, доктор права, магістр ділового адміністрування, консультант Міжнародної консалтингової компанії DNA. Як було згадано у жовтневому числі «Нашого Життя», щорічне засідання Головної Управи СУА відбулося 19-21 вересня 2014 року на Союзівці у місті Кергонксон, штат Нью Йорк. Пані Дергак була запрошена провадити суботню групу для дискусій. Метою дискусій було обговорення майбутньої місії нашої організації, але у такий спосіб, щоб ці дискусії дозволяли всім членам Головної Управи вільно виразити їхні погляди та концентруватися на позитивних моментах. Такий формат групової праці, який став цілком новим підходом для СУА, дозволив досягти згадані вище цілі, і навіть більші. Ми віримо, що ці вмотивовані, цілеспрямовані дискусії допомогли нам зрозуміти один одного краще та уможливили нашу працю як разом, так і наодинці.

У день перед цим, а саме у п'ятницю 19 вересня 2014 року, референтки СУА, у відповідь на прохання, презентували не свої звіти, а конкретні пляни на наступний рік, тоді як голови округних управ і зв'язкові далеко віддалених відділів СУА були запрошені запропонувати певні кроки задля зміцнення, розвитку та розширення їхніх округ і далеко віддалених відділів.

Після Літургії у неділю кожна членка Екзекутиви СУА запропонувала свій внесок і описала свої майбутні проекти, після чого всі обговорювали невідкладні адміністративні питання. Річне засідання Головної Управи офіційно закінчилося о 1 годині, і тоді настав час на питання та відповіді.

Це засідання стало визначним успіхом завдяки стимулам, що надійшли від багатьох членок Головної Управи і, звісно ж, від пані Дергак. Ми мали за честь вітати на нашому засіданні Ореславу Хомик, голову Союзу Українок України (СУУ). Я часто повторюю, що СУА злучує генерації та імміграції – я горджуся тим, що тепер наша Головна Управа відображає цю інтеграцію. Багатує знання, мудрість та погляди тих, хто уже тривалий час є членами нашої організації, доповнений свіжими новаторськими підходами та ідеями нових членів, без сумніву, є формулою успіху!

Мої найщиріші вітання і подяка всім членкам Головної Управи за їхню активну і віддану участь в окресленні майбутнього шляху нашої організації напередодні дев'ятдесятої річниці її існування!

У цю ж неділю, в Українському культурному центрі у Виппані, штат Нью Джерзі, відбулося чудове урочисте «хрещення» 134-го Відділу Союзу Українок Америки. Я мала приємність не тільки відвідати, але також і брати активну участь у цій дуже радісній та зворуш-

Хрестини 134-го Відділу СУА, Виппані, Округа Нью Джерзі. Урочиста церемонія. В центрі: Маріянна Заяць, голова СУА і Ореслава Хомик, голова СУУ.

Члени Головної Управи СУА під час річного засідання 20 вересня 2014 р.

ливій події. Відділ 134 обрав Атену Пашко, давню подругу і партнерку СУА, своєю патронкою. Ореслава Хомик, голова СУУ, подарувала голові цього відділу, Христині Рак-Браун, а також мені, особистий лист від доньки Атени Пашко і кілька книг з її поезією. Всі члени 134-го Відділу – це молоді, професійні жінки, які можуть, і, я впевнена, досягнуть нових висот успіху у спільних устремліннях нашого СУА. Наші найщиріші вітання і подяка пані Рак-Браун за кожну членку її відділу!

У неділю, 5 жовтня, Нью Йоркська Округа проводила свій щорічний День Союзанки в Українському народному домі у місті Нью Йорк. Цьогорічна подія була унікальною тим, що в цей день відбувалося також святкування 70-ої річниці журналу СУА «Наше Життя». У такій святковій атмосфері голова Округної Управи Нью Йорку Галина Романишин розповіла гостям про історію відділів округи.

У своєму виступі я мала змогу подякувати Нью Йоркським відділам (30, 83, 113 і 125) за їхню нелегку працю і відданість нашій спільній меті – успішно організувати XXX Конвенцію СУА. Доктор Ігор Магун, який ось уже 19 років щомісяця дописує до журналу «Наше Життя», був нагороджений грамотою подяки від Головної Управи, який йому вручила головна редакторка журналу Лідія Слиз. Вона виголосила дуже цікаву промову про історію і внесок журналу «Наше Життя» як у життя її передплатників, так і діяспори загалом. 125-ий Відділ СУА забезпечив організаційну роботу та прийом гостей під час цієї імпрези.

Дякую всім тим, що, незважаючи на свою зайнятість, знайшли час на цю дуже важливу подію, коли ви, як члени Округи СУА Нью

Йорк, об'єдналися, щоб належно оцінити внесок праці кожної членки округи.

Протягом вихідних днів Дня Колумба, 11-13 жовтня, перша заступниця голови СУА Уляна Зінич і я відвідали Округу СУА Огайо. Голова Дарія Федорів і її заступниця Наталія Симс організували приємну спільну вечерю голів 8-го, 12-го і 130-го відділів у суботній вечір і влаштували зустріч з членками Округи Огайо наступного дня, у неділю. Я радо поділилася враженнями від конвенції з тими, хто не мав змоги побувати на ній і підвела підсумки діяльності Головної Управи з часу конвенції, особливо діяльності нещодавно заснованого проекту СУА «Допомога жертвам Української війни гідності», щоб про це почули усі присутні членки округи та гості. Округа Огайо пишається успіхами своєї Світлички (36 дітей), яку провадить 130-ий Відділ СУА; гордістю усіх членів СУА – пам'ятником Лесі Українки, що побудований завдяки 8-му Відділу і відтоді перебуває під його доглядом, і головною опорою всіх подій, пов'язаних з діяльністю Округи Огайо і СУА в околицях Парма/Клівленд – 12-им Відділом СУА. Живі дискусії точилися щодо плянів на майбутнє округи і плянів, як покращити комунікацію між Головною Управою та усіма округами СУА.

Цей минулий місяць був повен подій та нагод для особистих зустрічей. Спілкування та обмін ідеями та історіями з власного життя – це те, що робить нашу роботу більш міжособистісною, а саме, завдяки цьому, я вірю, ми відчуваємо потребу і бажання спілкуватися ще більше і, як наслідок, отримати більше задоволення вкінці.

***У цей час Подяки зупинімося на мить, щоб перерахувати всі наші благословення, свободу цієї чудової країни, у якій ми живемо, життя в сім'ї і дружбу, які ми поділяємо. Мої найкращі побажання Вам та Вашим сім'ям!
Щасливого Дня Подяки!***

*Зустріч М.
Заяць і У. Зінич
(сидять в
центрі)
з союзанками
Округи СУА
Огайо.*

НАГОРОДИ ХХХ КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

**Св. п. Анна Максимович,
Почесна членка
Союзу Українок Америки**

МОЇ ЗАПОВІДІ

- ♦ Не тривожся, бо турбота є найбільш непродуктивною з усіх людських активностей.
- ♦ Не бійся, бо більшість речей, яких боїмося, ніколи не сповняються.
- ♦ Не переходи мостів, заки до них дійдеш, бо ще нікому не вдавалося цього доконати.
- ♦ Не бери клопотів зі собою до ліжка, бо вони є дуже бідні побратими.
- ♦ Зустрічай кожну проблему тоді, коли вона приходить. І так можеш розв'язувати їх тільки по одній.
- ♦ Не позичай проблем других людей. Вони можуть зайнятися своїми проблемами ліпше, ніж Ти.
- ♦ Не пробуй переживати вчорашнього – добре воно чи зле, це вже минуло. Зосереджуйся над цим, що діється в Твоєму житті сьогодні.
- ♦ Числи Твої благословення, ніколи не пропускай і найменших, бо з багатьох малих складається одне велике.
- ♦ Слухай, бо тільки, коли слухаєш, чуєш інші ідеї від Твоїх власних. Є дуже важко навчитися чогось нового, коли говоримо.
- ♦ Не трать надії, бо безнадія лише заваджатиме Твоїй позитивній праці.

UNWLA HAS SUPPORTED LT. NADIYA SAVCHENKO SINCE THE FIRST REPORT OF HER CAPTURE

by **Roksolana Misilo**, UNWLA Vice President for Public Relations

Lt. Nadiya Savchenko is a Ukrainian hero and patriot, First Lieutenant of the Ukrainian Army, and now a prisoner of conscience. She was one of Ukraine's first women to train as an air force pilot and, to date, is the only female aviator of the Sukhoi Su-24 bomber and the Mil Mi-24 helicopter. In the mid-2000s, she was the only female Ukrainian to work side by side with U.S. forces in Iraq.

Lt. Savchenko was part of the volunteer battalion 'Aydar' when pro-Russian insurgents captured her in eastern Ukraine on June 18, 2014. Later, she was handed over to Russia and charged with the killing of two Russian journalists.

In a YouTube video, a fleeting smile crossed her face as the pro-Russian separatist demanded details of Ukrainian troop formations in the Ukrainian Army from the helicopter pilot: "How many units? What kind of weapons and armed vehicles? Who exactly is fighting against us?" "I think all of Ukraine," replied Savchenko, handcuffed to a metal pipe, stating she would not reveal anything that could harm her country. She said she did not expect to return home alive and added that she was not afraid.

At one point during her trial in Moscow she said, "You do not have justice, you do not have laws. Your government is—well... Thank God

we got rid of Yanukovich. I hope that you will soon be rid of Putin.”

On August 27, 2014, her trial was suspended for two months as Lt. Nadiya Savchenko was sentenced to undergo a one-month ‘forensic psychiatric evaluation’ at the notorious Serbsky State Scientific Center in Moscow, an institution known for its human rights abuses. She has refused to participate in these examinations stating that she has been brought to Russia by force.

Throughout her ordeal, her human rights have continually been violated, and her legal council has not always been given access to her. Her lawyer, Mark Feygin, has requested Amnesty International to label her ‘Prisoner of Conscience.’ According to Mr. Feygin, she will soon be given the status of “political prisoner” by Russian human rights organizations.

The UNWLA has been supporting Nadiya from the first weeks of her capture.

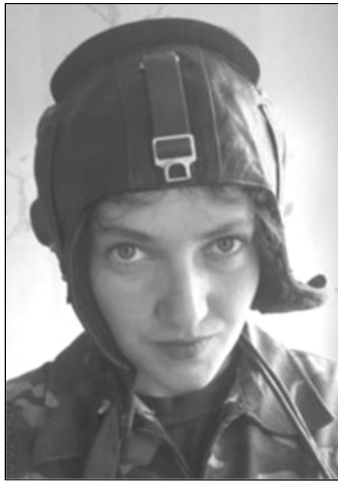
July 11, 2014 Our media campaign on behalf of Lt. Nadiya Savchenko began with an email action item encouraging UNWLA membership to contact the Russian Embassy and local representatives and demand Lt. Savchenko’s immediate release.

July 15, 2014 The UNWLA sent a letter to Russia’s Permanent Representative to the United Nations, Vitaly Churkin, demanding the immediate release of Lt. Nadiya Savchenko.

July 15, 2014 The UNWLA sent a letter to the Russian Ambassador to the United States, Sergey Kislak, demanding the immediate release of Lt. Nadiya Savchenko.

August 7, 2014 The UNWLA sent a letter to former Secretary of State Hillary Clinton requesting her support for the release of Lt. Nadiya Savchenko in the United States and in the international community.

September 5, 2014 The UNWLA sent a letter to Ms. Melanne Vermeer, most recently the Amba-

Lt. Nadiya Savchenko

sador-at-Large of the Office of Global Women’s Issues in the State Department, asking for her help in disseminating information about Lt. Savchenko’s alarming situation and in securing her release.

September 8, 2014 The UNWLA sent an email to UN High Commissioner of Human Rights, Mr. Zeid Raad Zeid al-Hussein, with a request to look into Lt. Nadiya Savchenko’s case and help secure her release.

October 7, 2014 The UNWLA sent a synopsis of the original letter to Secretary Hillary Clinton regarding Lt. Nadiya Savchenko [via email](#) due

to no response from Secretary Clinton to our original correspondence.

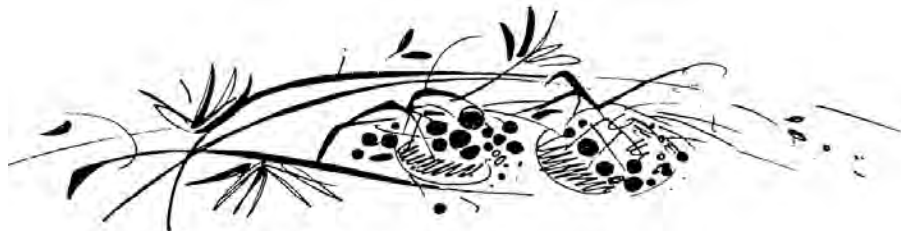
October 7, 2014 The UNWLA sent a letter to Congresswoman Marcy Kaptur, co-chair of Ukrainian Congressional Caucus and dedicated advocate of women, requesting her help within the United States’ government and the international community in disseminating information and in demanding freedom for Lt. Nadiya Savchenko.

October 8, 2014 The UNWLA sent a personal letter to Lt. Nadiya Savchenko for moral support through the Embassy of Ukraine to the United States of America. It will be hand delivered to Lt. Nadiya Savchenko by her lawyer via the Ukrainian Embassy in Moscow. This letter is printed in this issue of *Our Life* in both Ukrainian and English.

Lt. Nadiya Savchenko is not forgotten.

Please continue to reach out to your elected officials requesting their support for Lt. Savchenko.

If you have an idea on how to get the word out for Lt. Savchenko’s release and want to spearhead it, feel free to contact me or the UNWLA. Together our voices will be heard, and we will make a difference!

Founder of Ukrainian
Museum in NYC

Ukrainian National Women's League of America, Inc.

• FOUNDED IN 1925 •

Союз Українок Америки

Tel: (212) 533-4646
Fax: (212) 533-5237

203 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003-5706

E-mail: unwla@unwla.org
Website: <http://www.unwla.org>

8 жовтня, 2014

October 8, 2014

Дорога наша Надіє!

Прошу прийняти наші сердечні привітання і міцну підтримку в час Твоєї несправедливої неволі. Ми віримо і відстоюємо Твій скорий вихід на волю.

Ми гордимся Твоюю хоробрістю і боротьбою за свою правоту.

Наша організація нараховує майже 2000 жінок українського походження, які проживають по цілій Америці.

Ми не можемо уявити собі Твоєї ситуації, але знай, що Ти є постійно у наших думках і молитвах. Надіємося, що це додасть Тобі сили далі боротися аж до виходу на волю.

Ми підтримуємо Тебе і вимагаємо негайного звільнення в листах, написаних: до російської амбасад у Вашингтоні; до російської місії при ООН в Нью Йорку; до сенатора Гіларі Клинтон – великої поборниці жіночих прав; до комісара людських прав в ООН пана Зеїд Рад ал Гусейна в Швейцарії; до репрезентантки Марсі Каптур – співголови Українського Конгресового Кокусу у Вашингтоні.

Також кожна з нас сконтактувалася з нашими льокальними репрезентантами, просячи їх підтримати Твою справу.

Магатма Ганді сказав: «Ви можете закувати мене в кайдани, ви можете піддати мене тортурам, ви навіть можете знищити моє тіло, але ви ніколи не ув'язните мою душу.»

Ці слова неначе сказані для Тебе.

Знай, що ми пам'ятаємо про Тебе і обіцяємо далі обстоювати Твою справу аж до Твого визволення на волю і повернення в Україну.

Ми Тебе любимо і підтримуємо!

Слава Україні!

Роксоляна Місило,
4-та заступниця голови
Союзу Українок Америки

Маріянна Заяць,
голова
Союзу Українок Америки

Our Dear Lt. Nadiya,

Please accept our sincere greetings and strong offerings of support for you at this time of your captivity. We believe and demand your quick release to freedom!

We have taken up your cause because we are very proud of you and admire the strength of your convictions! You are a very brave young woman and an example and inspiration to all. We salute and support you!

We, the UNWLA, are made up of almost 2000 women of Ukrainian heritage throughout the United States of America.

We cannot even begin to fathom your situation ourselves, but please know that you are constantly in our thoughts and prayers.

We have demanded your immediate release through letters sent to the Russian Embassy here in America, both in Washington, D.C., and the Consulate at the United Nations in New York City, NY. We have written to Sen. Hillary Clinton a big proponent of women's rights, as well as the United Nations High Commissioner of Human Rights, Mr. Zeid Read al-Hussein. We have contacted Marcy Kaptur, co-chair of the Ukrainian Congressional Caucus, for her support, as well as our local representatives.

Mahatma Gandhi said, "You can chain me, you can torture me, you can even destroy this body, but you will never imprison my mind." It is as if these words were written for you!

Please know that you are not forgotten and we will continue to rally for the cause of your release.

We love and support you,

Roksolana Misilo
4th VP Public Relations
UNWLA

Marianna Zajac
President UNWLA

«МАЙДАН ВЧОРА, СЬОГОДНІ І ЗАВТРА»

Нью Йорк, неділя, 12 жовтня 2014.

В Українському музеї українська громада Нью Йорку відзначила річницю важливої події в історії України та світу. Організатори заходу – благодійний фонд FRAC, музей Трипілля Нью Йорку та Український музей закликали запрошених до роздумів на тему "МАЙДАН ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВТРА".

Зустріч розпочала директор Українського музею Марія Шуст. Модератор Ірина Форостян, президент благодійного фонду FRAC, представила учасників презентації.

Серед запрошених – Надзвичайний і Повноважний Посол, Постійний представник України при ООН Юрій Сергеев та його дружина, постійний радник посла Марта Кокольська з чоловіком, керівництво Союзу Українок Америки, представники духовенства і преси.

Юрій Сергеев, Надзвичайний і Повноважний Посол України, Постійний представник України при ООН.

В рамках відзначення відбулося відкриття виставки світлин "Ціна Української Свободи", презентація книги "Майдан і Церква. Хроніка подій та експертна оцінка" та Живий Міст (скайп) Нью Йорк – Україна.

Автор фотовиставки – відомий військовий кореспондент Руслан Ганущак на своїх світлинах талановито зобразив історичні події на Майдані та на Сході України в даний час. Світлини дуже точно передають атмосферу

подій та створюють відчуття особистої присутності в житті тих людей, які зображені на знімках.

Візуальну документацію доповнила професор Людмила Филипович з Інституту філософії НАН України, яка представила щойно видану книжку про Революцію Гідності "Майдан і Церква". Як головний редактор та автор вона, зокрема, підкреслила духовність Майдану, яку генерували, підтримували церкви та релігійні організації. Книжка є унікальною за змістом та формою збірки аналітичних та документальних свідчень духовно-релігійної інспірації Українського Майдану зими 2013-2014.

Проф. Людмила Филипович, автор книги «Майдан і Церква».

У своєму слові посол Юрій Сергеев привітав авторський і редакторський колектив з виходом книги до свого українського читача в Америці. Він підкреслив значення релігій і церков в розвитку громадянського суспільства в Україні, в солідаризації українців в особливо важливі моменти свого історичного національного буття.

Вперше було організовано прямий ефір (скайп) між громадою Нью Йорку та безпосередніми учасниками Майдану (Івано-Франківськ) і бійцями батальйону «Азов» (Приазов'я). Своїми спогадами про Майдан та організацію перших добровільних загонів АТО поділився Ноняк Михайло Васильович, сотник, нині член уряду. Зацікавили своїми виступами військовий лікар, громадянин США Френк та

керівник волонтерської організації "Свій до свого". Велика роль у забезпеченні військових формувань належить волонтерам, які адресно і діяльно допомагають бійцям, пораненим, переселенцям, усім, хто потребує уваги з боку громадянського суспільства. Олімпійський чемпіон – богатир Роман Вирастюк, народний депутат Івано-Франківської облради висловив подяку присутнім на ефірі: "Я знаю українську діаспору Америки, Канади, Австралії. Вони різні, але їх всіх об'єднує велика любов до рідної України."

Нинішню ситуацію на Сході України охарактеризували начальник штабу та прес-аташе батальйону «Азов», який переріс в полк особливого призначення МВС України, що бере участь у боях за звільнення України від путінських окупантів. Полк комплектується на добровільних засадах. Крім українців у складі об'єднання воюють добровольці з Росії, Білорусії, Норвегії, Швеції, Греції, Італії, Франції, Хорватії, Словаччини, інших країн. Полк воює на півдні Донецької області: міста Маріупіль, Бердянськ, Новий Світ, Урзуп, Новоазовськ, Мар'їнка, Іловайськ.

Руслан Ганущак,
військовий кореспондент.

Під час прямого зв'язку посол Юрій Сергеев зазначив, що перемагати агресора, який порушив усі міжнародні норми, потрібно як на фронті, так і в дипломатії, як в Україні, так і у світі. Українські дипломати використовують різноманітні інформаційні джерела, в тому числі і від учасників бойових дій.

Руслан Ганущак, як представник одного з новоутворених пресових центрів при військових об'єднаннях, підкреслив надзвичайно важливе значення діяльності журналістів в сучасній інформаційній війні. Його екзистенційний досвід військового кореспондента яскраво представлено на виставці в його фото і відеоматеріалах.

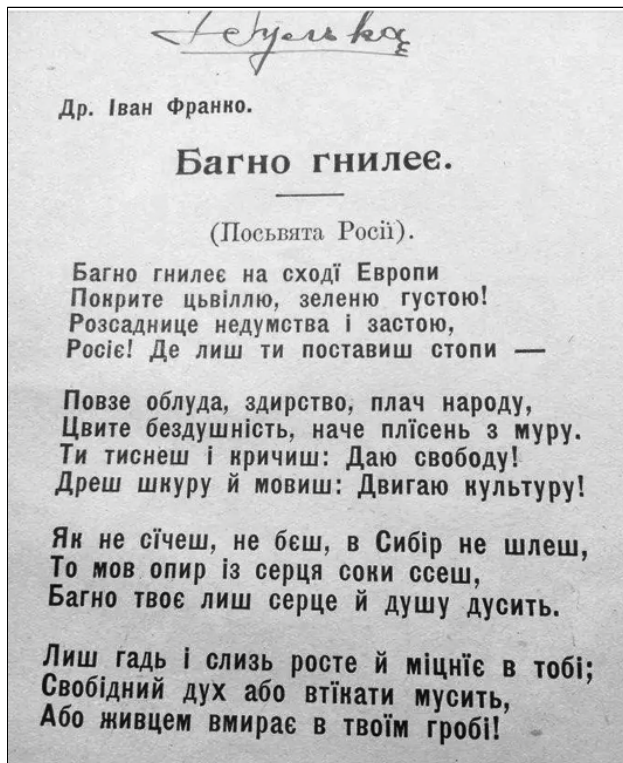
Присутні українці Нью Йорку включилися в інтерактивне спілкування і неодноразово висловлювали свою вдячність захис-

никам ідеалів Майдану, які зараз виборюють свободу і незалежність України на фронті. Ставилися запитання про нинішній стан Майдану, його потреби (пані Марта Кокольська), про жінок Майдану (пані Лідія Слиж), про жертовну необхідність війни заради завтрашнього миру (пані Тетяна Форостян).

Живий Міст об'єднав українців двох континентів. На думку Ірини Форостян, "сьогодні океан не розділяє українську діаспору США чи Канади від материкових українців, формується єдина нація, яка є результатом трансформації відносин між ними".

Презентована книга та фотовиставка ілюструють готовність свідомих українців своєчасно відповідати на виклики епохи, здатність боронити і надалі свою самостійність, незважаючи на високу ціну Української Свободи.

Людмила Филипович,
Ірина Форостян.

ДОПОМОГА ПОРАНЕНИМ ГЕРОЯМ УКРАЇНИ

Нещодавно, за дорученням Союзу Українок Америки та виконуючи свій громадянський обов'язок, лікар, волонтер, заступник голови Союзу Українок України Марія Фуртак відвідала поранених хлопців, які воювали в Іловайську та захищали Луганський аеропорт, у військових шпиталях Києва та Дніпропетровська.

Про свої враження від поїздки пані Фуртак розповіла «Газеті».

– Насамперед відвідала Головний військовий клінічний госпіталь Міністерства оборони України, в якому начальник клініки нейрохірургії та неврології Олександр Данчин гарно прийняв нас і дозволив відвідати найважчих хворих у реанімаційному відділенні. Це – бійці, які перенесли тільки перший етап операцій і потребують подальшого хірургічного втручання.

Хлопці були щиро вражені допомогою, яку надала далека Америка. Незважаючи на погане самопочуття, бійці-герої – 22-річний Віталій Безулик із Дніпропетровська, львів'янин Володимир Гера (23 роки) і командир роти Віталій Гордійчук із Рівного – вже рахують дні до одужання, щоб якомога швидше повернутися на фронт! Ми могли б і надалі спілкуватися, але, враховуючи їхній стан, мала залишити їх у спокої. На прощання вони сказали: «Ви вірте нам, ми Україну не віддамо нікому, це – наша земля!». Я була до глибини душі вражена їхньою мужністю і любов'ю до Батьківщини!

Наступного дня, о четвертій годині ранку, я та двоє волонтерів автомобілем виїхали у Дніпропетровськ. Протягом дня побували у військовому госпіталі, в якому пораненим надають екстрену медичну допомогу, розподіляють за ступенем важкості поранення та скеровують в інші спеціалізовані відділення. Наступним пунктом був опіковий центр, де ми відвідали двох важкопоранених воїнів з батальйону «Азов», двох Олексіїв – вісімнадцятирічного Лавріна з Києва та 23-річного Холявківа з Дніпропетровська. Оскільки вони перебували в стерильному післяопераційному блоці, з ними безпосередньо поспілкуватися не змогли, тож допомогу віддали їхнім родичам.

Саме під час нашого візиту в обласну клінічну лікарню привезли 20 поранених бійців. І це в період так званого «перемир'я»! З огляду на те, що в нейрохірургічному відділенні критично бракує медперсоналу, я погодилася допомогти в операційній. Поки готувалася до операції, на превеликий жаль, один із бійців, 21-річний хлопчина, помер. Ви можете зрозуміти мій жажливий психологічний стан!

Лікар Марія Фуртак з пораненим бійцем Семеном Герасим'юком.

М. Фуртак з батьком Семена.

Однак зібралася з духом і далі виконувала свою роботу: відвідувала важкохворих наших героїв. Мала розмову з батьком пораненого в голову та прооперованого бійця Семена Герасим'юка з Чернівців. Хлопець унаслідок поранення не може розмовляти. Йому робитимуть ще одну операцію із встановлення пластины замість частини кістки основи черепа. Я запропонувала матеріальну допомогу батькові Семена, на що він мені відповів: «Я не є бідний, працюючи на землі, і не є багатий. Але я найбагатший батько, маючи такого сина, який захищає Україну і всіх нас!» Я низько вклонилася батькові Героя.

Львівська газета (on-line)
<http://gazeta.lviv.ua//life/2014/09/24/34714>

Зеновія Ханас

«Нічого мені не жаль — Тебе мені лиш жаль»

Закінчення з попереднього числа

Родина Гасинів була розкинута: батько разом з повстанцями, мати – у підпіллі, а діти – по чужих людях. Ольга не знала про місце перебування свого чоловіка Олекси. Подружжя підтримувало письмовий зв'язок через особистих зв'язкових Гасина. Інколи зустрічалися на явочних квартирах у родинях Фільваркових та Боднарів. Передостання зустріч подружжя відбулася 8 листопада 1948 року в Монастирському лісі недалеко Конюхова (за іншими даними, в хаті Ілька Войцеховича в Конюхові). Гасин тоді виглядав дуже втомленим, скаржився на перебої з серцем, розпитував про дітей.

Діти Гасинів переховувались у друзів, добрих знайомих, родичів у Львові, по селах Стрийщини чи в Карпатах під чужими іменами та прізвищами. Допомогали в цьому Олена Боднар, Ганна Пеленичка, Ольга Чуплякевич, Олена і Дарія Фільваркови. Олені Боднар, дочці Конюхівського пароха, яка проживала у Львові, Гасини передали на виховання свого сина Олега. Жив під прізвищами Михайла Боднара, Михайла Горпинюка. Боднарі виховували хлопчика, сповняючи прохання Олекси Гасина: «Якби щось, то дуже прошу, збережіть Олега, щоби бодай він не попав у дитдом». Дочки ж Гасина Оксана та Дарина потрапили у дитячі розподільники у Львові. Ольга часто приходила до сина на вулицю Богуславського. А от з дочками не могла зустрітися. Ходила попри дитячий будинок, щоб бодай побачитися з ними. Але дітей Гасина тримали на особливому режимі і гуляти не виводили.

Останній місяць життя родини Гасинів був сповнений тривоги, надій, ризику. З кінцем грудня 1948 року Олекса прибув до Львова на зустріч з Романом Шухевичем. 5 січня 1949 року Гасин зустрівся з дружиною Ольгою на явочній квартирі у Фільваркових. Наступна незабутня зустріч відбулася 7 січня на Різдво, у цьому ж помешканні. Сюди прибули дружина та діти Олег та Оксана. Згадує Оксана Гасин: «Я пам'ятаю себе в якійсь дуже гарній родині ... До мене підходить якась пані, бере мене на руки і каже: "Дивись, пан у сірому костюмі. Подобається тобі той пан?.. То твій тато". Перший раз почула, що я маю тата... І через

декілька хвилин він підходить, бере мене на дуже ласкаві прекрасні руки».

Цього дня до Фільваркових прийшли гості. Серед них були Шухевичі з сином Юрком. Дорослі колядували, діти бавилися разом. У Фільваркових родині Гасинів відступили одну кімнату, де родина пробула разом чотири дні.

16 січня Олекса Гасин таємно прийшов до родини Боднарів. Тут спілкувався з сином. Чекав, що прийде дружина, хвилювався. Але Ольга в той день не прийшла. Наступна зустріч з Ольгою була запланована на 26 січня, але попереднього дня, 25 січня, Ольгу заарештувало КГБ.

Приходив Олекса до Боднарів і 31 січня, в день своєї загибелі. До квартири він не заходив, бо почув якісь голоси. Від цього будинку на вулиці Богуславського за ним слідкував агент КГБ. Олекса Гасин загинув у перестрілці з працівниками КГБ у Львові навпроти Головної пошти, яке часто використовував для підпільних зустрічей. При затриманні зробив два постріли, вкінці вистрілював собі в рот і помер на місці. У загиблого знайшли записку на клаптику цигаркового паперу: «Кохана, будемо разом і тоді тільки будемо думати про нашу дальшу долю».

Ольга в той час знаходилась у тюремних застінках. У січні – березні 1949 року Ольгу Гасин тричі арештувало КГБ: 25 січня, 2 лютого і 13 березня. Один з найважчих допитів відбувся 28 січня і з перервами тривав до 31 січня, тобто напередодні і в день смерті Олекси Гасина. Ольга здогадалася про смерть чоловіка під час допиту. Вона побачила на руці слідчого Олекси швейцарський годинник, який був придбаний ще в Австрії. Зрозуміла, що з її чоловіком щось сталося. Ввечері того ж дня її вивели на опізнання загиблого чоловіка. Понівеченого Олексу важко було впізнати. Його смерть дуже сильно вразила Ольгу. На чотири дні вона наче закам'яніла від нервового потрясіння: нічого не чула, нікого не впізнавала. Цього разу її відпустили, але весь час слідкували за нею.

Повторно Ольгу арештували 2 лютого. На слідстві вона підтвердила свою приналеж-

ність до ОУН і зв'язки з членами центрального проводу. Того ж місяця слідство було призупинене, Ольга звільнена з-під варти й відправлена на пошуки зв'язкової Шухевича, про що в неї взяли підписку.

Зрозуміло, що її відпустили як приманку для захоплення зв'язкових Головнокомандувача УПА Романа Шухевича. Ольга пробувала зникнути з поля зору КГБ. На жаль, слідкування було настільки потужним, що підпільниці не вдалося втекти. Наступний арешт відбувся 13 березня.

На допитах, як і всі інші оунівці, зазнала катувань: її били, не давали спати, ставили під краплі води. Деякі допити тривали по 23 години. Після катівні на вул. Лонцького у Львові Ольгу разом з іншими підпільницями, переправили до Лук'янівської тюрми у Києві, де продовжували катування і допити. У перервах між допитами Ольга плакала і переспівувала стрічки пісень, які складала на честь героїської смерті свого чоловіка. Кожна стрічка закінчувалась рефреном «Нічого мені не жаль – тебе мені лиш жаль».

Особлива нарада управління КГБ ухвалила покарати її десятьма роками виправно-трудова таборів без конфіскації майна через відсутність такого. Акт звинувачення пред'явлено 30 травня 1950 року. Ольга сиділа в одній камері з Катрусєю Зарицькою. Сильна духом легендарна Катруся підтримувала морально усіх ув'язнених, а з ними й Ольгу Гасин. Одного разу Ольгу притягли неприємно після допиту. Це саме був день її народження. Коли Ольга розплющила очі – побачила над собою усміхнене обличчя Зарицької. Вона подарувала Ользі справді царський подарунок – мішечок з грудками цукру. Про цей подарунок Ольга пам'ятала все своє життя.

Зі слідчої тюрми Ольгу відправили на Сибір у Тайшет. У таборах вона працювала на видобутку слюди. По 18 годин дівчата і жінки руками відщипували пластинки слюди, дихали її пилом. Ольга виконувала по дві норми в день, за це їй видавали ще півпорції страви і хліба. Додатковий пайок вона віддавала землячці з Конюхова, яка мала новонародженого хлопчика. Згодом працювала на лісоповалі. Вона тяжко переживала загибель свого чоло-

віка, щороку 31 січня нічого не їла в пам'ять про Олексу.

У листах до родини і старшої сестри Марії просила віднайти її дітей. Сестра виконала цю просьбу: Олега знайшла першим в Олени Боднар у Львові, за згаданою вже адресою на вулиці Богуславського. Дарусю та Оксану у 1952 році в дитячих будинках Львова. Тоді Марія сфотографувалася з дочками Гасина. Цю фотографію вислала сестрі на заслання. Для Ольги це була перша радість, якої зазнала після загибелі Олекси.

Ольгу звільнили з ув'язнення після смерті Сталіна, 14 липня 1956 року. Під час так званої "відлиги" від імені дітей Гасинів було надіслано лист до Ворошилова з проханням звільнити їхню матір.

Ольга повернулася до Львова з метою забрати дітей. Але їй відмовили в прописці і поставили ультиматум: виступити у пресі з засудженням діяльності ОУН-УПА. Звичайно, Ольга відмовилася це зробити. Ніхто не прийняв її з дітьми ні у Львові, ні в Конюхові, ні в Стрию. То ж жінка змушена була покинути Галичину.

Разом з сином Олегом виїхала у Іллінці Вінницької області до однієї зі своїх табірних знайомих. Дочок не могла з собою взяти, бо й сама не мала даху над головою. Туди ж приїхав її табірний знайомий Микола Макода, ветеринарний лікар. Ще на засланні він пропонував їй, щоб у випадку труднощів зверталася до нього. Невдовзі Ольга одружилася з ним. Вони поселилися у Броварах біля Києва. Займалися господарською. Згодом у Бровари приїхала дочка Дарина, біля мами закінчувала вечірню школу, працювала.

Ольга дбала про своїх дітей, усі вони здобули вищу освіту. Олег навчався у Київському університеті, був здібним математиком, працював на Чорнобильській атомній електростанції. Оксана закінчила Львівську Політехніку, Дарина – Лісотехнічний інститут. Усі подальші роки діти заопікувалися своєю мамою.

У роки після ув'язнення Ольга працювала швачкою на швейній фабриці, згодом на заводі у буфеті прибиральницею, буфетчицею. На робочому місці вона завжди підтримувала порядок.

Продовження на стор. 13.

*«Завдяки
мужності сотень
і тисяч скромних
і самовідданих
українських
жінок
відстоювалась
ідея незалежної
України,
збереглися здорові
клітини
української
нації»*

**Шановному п. Оресту Абрагамовичу,
достойному онукові великого Сина
України**

***Не жди, яка буде заплата,
- не жди, а служи!***

Неділя, 9 червня 1990 р. Тоді у бойківське місто вперше повіяло волею. Тоді, в цей день, вперше після Ї смерті зібралися українці з різних міст і сіл, щоби разом з церковною процесією, із синьо-жовтими прапорами встати до спільної молитви біля могили Наталії Кобринської. А відкриття першого в Україні та й на всій землі пам'ятника Українській Аріадні переросло у велике національне свято.

2014 рік. 5 вересня, п'ятниця. День народження великого сина України Михайлова Гаврилка, який віддав своє життя, аби стала дійсністю споконвічна мрія про вільну Українську державу.

Недалеко від пам'ятника українській Аріадні встановляють Йому пам'ятник. Перший в Україні! Перший у світі! А під гранітну основу ми ставимо капсулу, в якій на аркуші паперу написано:

«У великі роковини Тараса Шевченка, у 100-літній ювілей Українського січового стрілецтва встановлено пам'ятник митцеві-воїну Михайлові Гаврилку.

Скульптор Василь Ярич. Ініціатор Роман Коваль. 5 вересня 2014 р.».

Це була дивовижна подія, така глибоко хвилююча, яку словами не передати. Коли закінчилася вся робота, Народний художник України Михайло Риндзак (він був душею тої великої події!) просить скульптора Василя Ярича повернутися спиною. Той виконав прохання. А п. Михайло торкається спини скульптора і каже: «В нього вирости крила!» І ми бачимо ці крила! Бачимо Народного художника України Василя Ярича в ту мить такого окриленого, щасливого... А перед нами у сонячному золотому промені світився радістю Михайло Гаврилку, що повернувся з вогню і ожив! Він став на ту землю, яка колись привітала його... Заступник голови міської ради Ігор Герецький перехрестився. Це було замість слова «З Богом!». Минуло два дні.

7 вересня, неділя. У старовинному місті Болехові в рік Тараса Шевченка, в рік Українського січового стрілецтва знову збра-

лися українці на всеукраїнське свято, щоби вшанувати воїна-митця Михайла Гаврилку. На святі три Його онуки з родинами. Тут Роман Коваль, Василь Ярич, Михайло Риндзак...

Відкриває свято ведучий Роман Романюк. Звучить Гімн України у виконанні Львівського академічного камерного хору під орудою диригента Василя Яциняка.

Право відкрити пам'ятник надається письменнику Романові Ковалю, онуку Михайла Гаврилка Орестові Абрагамовичу та скульптору Василеві Яричу.

Священники освячують пам'ятник.

Стають на варту два січові стрільці та два юнаки із національними прапорами. До підніжжя пам'ятника лягають перші грона калини. Їх поклали вчитель Алла Яремків та ведучий Роман Романюк. Ведучий звертається до всіх присутніх з такими словами: «Ось він. Молодим пішов із життя, але всі свої свідомі літа присвятив своєму народові: возвеличив Тараса Шевченка, ніс волю рідному краю. Жив високим і чистим життям. За це доля винагородила його – дарувала безсмертя, воскресила із безпам'ятства, повернула до нас. Сьогодні він з нами, серед нас. І вічно житиме у народі нашому. Де полягла, там воскресла наша українська слава».

«Де полягла, – повторяє Алла Яремків, – там воскресла наша українська слава».

І далі вона складає присягу на вірність високим ідеалам нашого народу:

«Перед пам'яттю українських героїв, що полягли за кращу долю України, в урочисту хвилину перед пам'ятником одного з найкращих синів нашого народу, у великі роковини Тараса Шевченка присягаю словами, якими промовляють серця кожного вчителя-апостола вільної України: не віддамо ворогові ні п'ядь української землі, ні одна краплинка крові в українській дитині не стане чужою, славу українського народу ніхто не ослабить. Присягаю».

Ця присяга в урочисту хвилину перед тільки що відкритим пам'ятником вірному синові України не випадкова. Ми йшли до неї довго. Світлий ідеал служіння рідному народові привів всіх нас в ряди борців за людське добро, за просвіту, за народні права, щоб Україна мала опору в плеканні високих ідеалів людства.

...У 2012 році мистецький вечір, присвячений Наталії Кобринській та Ользі Дучинській, закінчився запитанням: «Коли ми будемо відкривати пам'ятник першому творцеві шевченкіани Михайлові Гаврилку, чи

буде в нас ця людина, яка б була достойна виголосити присягу на вірність Україні?»

І ось прийшла та мить. Перед пам'ятником Михайлові Гаврилку вчителька Алла

Яремків має право скласти присягу на вірність своїй землі, як це зробила колись молода чеська вчителька під час посвячення угольного каменя під пам'ятник Яну Гусу...

*Алла Яремків має право і першою покласти кетяги калини до підніжжя пам'ятника Михайлові Гаврилку. Бо в її серці живе Україна. Бо вона шанує пам'ять про рідну прабабусю, яку енкаведисти арештували, кинули у погріб, що є під будинком, де тепер розміщений музей історії міста Болехова. Під час допитів молоду жінку, чоловік якої був в УПА та загинув геройською смертю, посадили на розжарену плиту кухні... Потім викинули на смітник, думаючи, що вона мертва. Її врятував лікар Форович, який згодом відбував покарання в Сибіру... А молода жінка не довго ще прожила: у важких муках пішла на той світ. А її незламний дух, віра в Бога та любов до рідної землі живе в душі її правнучки. **Ця жінка-українка ніколи не ждала заплати...***

*Лариса Дармохвал,
м. Болехів, Україна.*

Продовження зі стор. 11.

Сюди часто заходили відвідувачі не тільки поїсти, але й почути від неї добрі поради. У вільні хвилини Ольга писала оповідання, вірші, етюди, вишивала. До неї у Бровари приїздили внуки, для яких з приємністю придумувала і розповідала казки. Згодом цікавилася їх успіхами у школі. Запрошувала внуків у Бровари на вишні, яблука, мед. У листах до дітей Ольга завжди наголошувала, щоб пам'ятали, чії вони діти.

Під кінець життя Ольга хворіла. Одержувала мізерну пенсію: 29 карбованців, 50 копійок. Після пережитих потрясінь страждала на розсіяний склероз. До того ж, після смерті чоловіка залишилась одна. Діти приїздили до неї, допомагали чим могли. У листі до Оксани Ольга писала, що під час поїздки у санаторій в Хмільниках син Олег від автобуса до корпусу ніс її на руках. Померла Ольга 27 липня 1979

року в Броварах. Там і похована. Завершуючи розповідь про Ольгу Гасин, слід віддати належне пам'яті нині покійного дослідника Григорія Дем'яна, який зібрав неоціненні спогади про родину Гасинів і опублікував їх у книзі «Генерал УПА Олекса Гасин – «Лицар».

Життя Ольги Гасин – це образ жертвенного життя заради ідеї. Як мати і подруга, вона хоробро крок в крок йшла поруч зі своїм чоловіком – героєм Олексою Гасином, жила з ним одними ідеалами та ділами. Була прекрасною матір'ю, яка терпіла. Терпіння свої і своїх дітей поклала на жертвник України. Завдяки мужності Ольги Гасин, а також сотень і тисяч інших скромних і самовідданих українських жінок відстоювалась ідея незалежної України, збереглися здорові клітини української нації, впродовж десятиріччя вистояла у боротьбі легендарна УПА.

ПРОГРАМА СУА

“Допомога жертвам Української війни гідності”

Союз Українок Америки оголошує створення програми “Допомога жертвам Української війни гідності” шляхом фінансування відвантаження контейнера з наступним медичним обладнанням в Україну: анестезійна машина Ohmeda Excell 2105E (Serial # АМАУ0155) з прикріпленим Ohmeda 7800 вентилятором; Модель HP монітор M109413 (Serial # 3527184264); операційний стіл, Бові Machine – електроприпікання, ковдра з підігрівом, рентгенівський стіл і 41 великих коробок хірургічного приладдя, придбаних доктором Геннадієм Фузайловим (головою лікарів, які співпрацюють для допомоги дітям (DCToHC) і подарованих лікарнями з міста Бостону. Одночасно СУА розподілив 10 тисяч доларів допомоги жертвам війни в Полтаві, Коломиї і Львові. Рівнож, СУА через DCToHC) придбав медикаменти для надання допомоги при травмах на суму 35,000 доларів, які будуть відправлені протягом тижня після цього релізу, щоб допомогти пораненим військово-службовцям. Крім того, на 17 вересня 2014 5,000 доларів в якості фінансової допомоги були надані пораненим у Київських та Дніпропетровських лікарнях.

Чому СУА запроваджує такий проект? СоюзУкраїнок Америки має 90-річну історію вірогідного і сумлінного жертводавця гуманітарної допомоги українцям, де б вони не проживали. Наша організація є благодійна, має статус неприбуткової (zareestrovana в Америці №501 © 3 і звільнена від податків), як така, що не може виділяти допомогу на озброєння, військово спорядження, або підтримувати військові установи. Тому допомога була відправлена окремим пораненим солдатам і їхнім сім'ям, а також іншим цивільним особам, які постраждали від війни. Ці грошові гранти та матеріальні засоби були чітко орієнтовані і призначені на отримання медичної допомоги, засобів до існування і іншої гуманітарної допомоги.

З моменту свого заснування в 1925 році українськими далекоглядними жінками Союз Українок Америки стає провідною організацією у сфері реагування допомогою для українців по цілому світі, які потребують матеріальну, фінансову чи моральну підтримку. Завдяки своїй обширній програмі Суспільної Опіки наша організація надавала фінансову допомогу потерпілим від внутрішніх стихійних лих через Червоний Хрест; неодноразово для постраждалих від повені в ЗахіднійУкраїні; довгострокова підтримка жертв Чорнобильської катастрофи; освітні програми, які сприяють здоров'ю та безпеці, наприклад, як допомога постраждалим від опіків дітям в Україні і запропоновану кампанію в Україні “Програма на запобіжні засоби від опіків”. З Фонду Чорнобиля СУА виділив 200,000 дол. на придбання магнітно-резонансного томографа (MRI) для Клінічного центру Києва (відділ травматології та невідкладної медичної допомоги); крім того, тисячі доларів на медичне і хірургічне приладдя; СУА придбав 4 аналізатори крові на суму 126,000 дол. для регіональної дитячої лікарні у Львові (нині лікарня №10); через програму СУА “Книги для України” лікарі в цій лікарні отримали цінні медичні книги для програми медичного навчання; останнім часом СУА доставив понад 100 тисяч дол. гуманітарної допомоги пораненим на Майдані.

Цілі програми “Допомога жертвам Української війни гідності”. Передбачається, що гуманітарна допомога сприятиме невідкладній допомозі та довгостроковим потребам поранених воїнів чи цивільних осіб, постраждалих у війні, які потребуватимуть підтримки, щоб дати їм можливість жити повноцінним і незалежним життям, наскільки це можливо.

Мета і завдання запропонованого проекту полягає у виявленні пацієнтів, надання їм медичної та хірургічної допомоги і забезпечити їхнє фізичне та емоційне відновлення.

СУА запрошує Вас приєднатися до нас у важливій гуманітарній роботі та підтримати це найважливіше сприяння нашим пораненим, волелюбним людям у своїй боротьбі за гідність. Ваш доток можна відрахувати від податку. Ваша пожертва перейде безпосередньо до фонду допомоги жертвам війни.

Contact Information: UNWLA Social Welfare Chair, Lidia@Bilous.net
HOW TO CONTRIBUTE: Make checks payable to “UNWLA War Victims Fund” and mail to:
The UNWLA, 203 2nd Avenue, New York, NY 10003-5706
TO CONTRIBUTE BY PAY PAL GO TO: “Contribute Today” on our web site: <http://www.unwla.org>
Do not forget to note that donation is for the UNWLA War Victims Fund.

Спасибі Вам за Вашу щедру підтримку!

Війна руйнує долі. Відправляйте свою щедру пожертву якнайскоріше. Допоможіть у реабілітації потерпілих!

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

“Committed, enthusiastic, passionate, articulate” were the adjectives which Dianna Derhak, JD, MBA, Consultant of DNA International Consultancy and Breakthrough Coach for Individuals and Teams, used to describe the members of the newly elected UNWLA National Board. As mentioned in the October issue, the annual UNWLA National Board meeting was held on September 19-21, 2014, at the UNA Estate at *Soyuzivka* in Kerhonkson, New York. Ms. Derhak was invited to lead Saturday’s group discussions, which aimed at focusing on the future mission of our organization and were meant to allow all Board members to freely express their views and visions. This group format, which was a completely new approach for the UNWLA, resulted in all of the above and more. We believe that these motivational, goal-oriented discussions helped us understand each other better and will enable us to work together, yet be effective independently.

The day before this workshop, on September 19, 2014, Standing Committee Chairs were asked to give their concrete plans for the coming year rather than to present reports, while the Regional Council Presidents and Co-Liaisons of Branches at Large (BAL) were asked to share their proposed steps for strengthening, developing, and growing their Regional Councils and the BAL’s.

After Mass on Sunday, each member of the Executive Committee offered her input and described her future projects after which neces-

Workshop with Dianna Derhak during the UNWLA National Board meeting, September 20, 2014.

sary administrative issues were discussed. A question-and-answer period followed, and the National Board meeting officially ended at 1 pm.

The weekend meeting was a resounding success based on input received from many Board members and that, of course, of Ms. Derhak. We had the honor of welcoming Oreslava Khomyk, the President of *Soyuz Ukrainok Ukrainy* (SUU), to our gathering. *I often state that UNWLA joins “generations and immigrations,” and I am proud that now our National Board reflects this integration. The wealth of knowledge, wisdom, and opinions of the longer termed members, supplemented by the innovative and fresh approaches and ideas of the newer members, are a sure formula for success!*

Congratulations and thank you to our National Board members for their very active and full participation as we set the path for our organization’s future on the eve of its 90th anniversary!

On this same Sunday, a wonderful, celebratory branch christening for UNWLA Branch 134 was held at the Ukrainian Cultural Center in Whippany, NJ. I had the distinct pleasure of not only attending but also taking an active role in this very happy and moving event. Branch 134 chose Atena Pashko, a longtime friend and partner of the UNWLA, as its patroness. Oreslava Khomyk, President of SUU, gifted the Branch President, Chrystyna Rak-Brown, and myself a personal letter from the daughter of Atena Pashko as well as several books of her poetry. The members of Branch 134 are all young, professional women who can and, I am confident, will reach new heights of accomplishment for our joint UNWLA efforts! Welcome and congratulations to President Rak-Brown and each one of her Branch’s members!

Branch 134 Christening: SUU President Oreslava Khomyk gifting Atena Pashko books to UNWLA President Marianna Zajac and Branch 134 President Chrystyna Rak-Brown.

On Sunday, October 5th, the New York Regional Council held its annual *Den' Soyuzianky* at the Ukrainian National Home in New York City. This year's event was unique in that it also celebrated *Our Life's* 70th anniversary. In a very festive environment, the Regional Council's President, Halyna Romanyshyn, shared the history of the branches in this Council with the audience. In my presentation, I had the opportunity to thank the New York City branches (30, 83, 113, and 125) for their hard work and dedication towards our group effort in making the XXX Convention a success. Dr. Ihor Magun, a monthly column contributor to *Our Life* for over 19 years, was presented with a certificate of appreciation from the National Board by the *Our Life* editor-in-chief, Lidia Slysh. Ms. Slysh had a very interesting presentation on the history and contributions of the magazine to both the lives of its subscribers and the diaspora in general. Branch 125 lead this event by arranging the logistics and the entertainment.

Den' Soyuzianky and 70th anniversary of Our Life in New York City. (L-r): Oreslava Khomyk, Xenia Rakowska, Mariana Zajac, Olha Maryn, Halyna Romanyshyn, and Roksolana Misilo.

Thank you for making time in your busy schedules for this very important day when you, as members of the New York Regional Council, join hands in acknowledgement of the contribution of each *Soyuzianka* in your region.

At this time of Thanksgiving let us pause to count our blessings—the freedom of this great country in which we live and the family and friendships which we share.

My best wishes to you and your families for a Happy Thanksgiving!

During the Columbus Day weekend, October 11-13, Vice President Ulana Zynych and I visited the Ohio Regional Council. President Daria Fedoriw and Vice President Natalia Simms organized a lovely group dinner for the branch officers (Branches 8, 12, and 130) on Saturday evening and arranged for a Regional Council meeting on Sunday. I gladly shared impressions from the Convention—for those who were not able to attend—and summarized National Board activities and initiatives since the Convention, especially the newly formed “War Victims Fund,” to the members and guests in attendance. This Regional Council boasts a successful *svitlychka* (36 children) run by Branch 130; the pride of all UNWLA members, the statue of Lesya Ukrainka erected and since maintained by Branch 8; and the backbone of the Regional Council and UNWLA events in the Parma/Cleveland area, Branch 12. Lively discussions ensued regarding plans for the future and ways to strengthen communications between the National Board and all Regional Councils.

Visiting the Ohio Regional Council. (L-r): Natalka Simms, Marianna Zajac, Ulana Zynych, and Daria Fedoriw.

This past month was filled with many activities and opportunities to meet with members one-to-one. Communication, sharing ideas and individual stories, is what makes our work more personal and, if it is personal, I believe that we feel the need and desire to give more of ourselves and derive more satisfaction in the end.

2015 Medicare & You: Available Medical Coverage for Medicare Eligible Seniors

by Orysia Zinycz, CEBS

Dear fellow Seniors,

Recently, we received the **2015 Medicare & You** booklet from the U.S. Government. Based on my training at LOMA Institute and my CEBS (Certified Employee Benefit Specialist) certification from the University of Pennsylvania, experience, and current information from Medicare and Medicare Advantage, I would like to call your attention to some important facts about your options for medical coverage.

For 2015, your choices are the following:

- I. **Medicare only**
- II. **Medicare, Medicare Supplements and /or Part D**
- III. **Medicare Complete/Medicare Advantage PPO Plan**
(PPO: Preferred Provider Organization)
- IV. **Medicare Complete/Medicare Advantage HMO Plan**
(HMO: Health Maintenance Organization)

Important Information:

- The open enrollment period is from October 15 until December 7, 2014. You may enroll in or change your plans between these dates.
- Many hospitals now employ emergency room doctors and laboratories who are private contractors and are NOT part of the hospital's network. Even if you go to an IN-NETWORK hospital, you may receive huge, OUT-OF-NETWORK bills from the emergency room doctors and/or surgeons as well as from laboratories.
- According to the Affordable Care Act (Obamacare), Medigap and Medicare Advantage plans can no longer decline coverage for a pre-existing medical condition. However, there are special provisions for end-stage renal disease.
- If you joined a Medicare Advantage Plan for the first time, and you are not happy with the plan, you have a special right to switch to original Medicare and Medigap plans ONLY within twelve months of joining.
- If you are a former federal or state employee, you might have a better coverage than these plans.
- Only some Medicare supplemental/Medigap plans cover foreign travel emergency.

I. Medicare

Part A covers inpatient care in hospital, skilled nursing facility care, hospice, home health care services, but does not cover Part A coinsurance.

Part B covers health care preventive services and medically necessary services such as doctor visits, lab tests, surgeries, and supplies (like wheelchairs and walkers). Part B covers 80% of Medicare approved expenses.

II. Medicare, Medicare Supplement Insurance (Medigap), and Part D

- Original Medicare pays for many, but not all, health care services and supplies. Available Medicare supplement plans, or Medigap, cover most expenses not covered by Medicare Part A and Part B.
- Different insurance companies charge different premiums for the same coverage. If you or your spouse is a VFW, check with the VFW for companies which offer special rates to veterans. Currently Transamerican Insurance Co. has the lowest premium rates in Florida for veterans.
- Each person needs a separate policy.
- Plan D is a prescription drug plan offered by different insurance companies.
- Both coverage and premiums vary for prescription drug plans. Consult either with a pharmacy, which will check your medications and recommend the best coverage, or evaluate online the different plans and premiums available in your state. You also have a right to request exceptions from your plan provider for medications that your plan does not adequately cover.
- The United States Department of Veteran Affairs offers prescription coverage for veterans.

REVIEW: Medicare, Medicare Supplements, and Medicare Part D

You have three choices: (1) Medicare only coverage; (2) Medicare and Medigap; or (3) Medicare, Medigap, and Medicare Part D.

Pros:

- Under Medicare, premiums, deductibles, and co-payments are set by federal law.

- If you have the Medigap supplemental insurance, you are free to go to any provider, and **NO NETWORKS ARE INVOLVED**.
- Most visits to Medicare providers are free.
- You have the choice of many private insurance companies for both Medigap and Part D.

Cons:

- It is the most expensive option, BUT it is your health and you will have the best coverage.

III. Medicare Complete/Medicare Advantage PPO Plan

Both PPO and HMO plans are an alternative to Medicare. Unlike Medicare, these plans may give you broader benefits (dental and vision plans or discounts, wellness services, gym membership, etc.) in exchange for receiving health care within the plan's network of providers.

REVIEW: PPO - Preferred Provider Organization

Pros:

- You have flexibility to visit any doctor in or out of your network.
- No referrals are needed because your medical visits are not controlled by a primary doctor.
- You pay a set copay for your family doctor and a higher copay for an in-network specialist.
- Prescription Plan D coverage is usually included at no extra cost.
- You have the opportunity for broader benefits, depending on the insurance company.
- You are responsible for a maximum yearly out-of-pocket cap.
- During years of minimum medical expenses, this option can result in big savings in comparison to a Medigap plan.
- Registered nurses are available toll-free twenty-four hours a day.
- Each insurance carrier has several plans with different premiums and different pay scales to the network providers.

Cons:

- Physicians may resign from the plan's network and you may lose your favorite doctor/s.
- You will pay more for benefits outside of your network.

- In cases of serious medical expenses, you must pay yearly out-of-pocket amount.
- Since insurance companies pay lower fees to providers, fewer physicians sign up with networks than with Medicare.

IV. Medicare Complete/Medicare Advantage HMO Plan

Except for emergencies, your coverage is limited within a specific network and location.

REVIEW: HMO - Health Maintenance Organization

Pros:

- HMO plans are the least expensive.
- Your medical costs are predictable because you are only responsible for copayments.
- Since your primary doctor controls all your visits to specialists, he has your complete medical records.
- You normally pay a copay at the time of service. This fixed dollar amount—\$10, \$25, \$50—depends on the HMO.
- Prescription Plan D coverage is usually included at no extra cost.
- Registered nurses are available toll-free twenty-four hours a day.

Cons:

- Except for emergencies, you **MUST** go for medical care within your plan's network, or you will not be covered.
- You **MUST** choose a primary care doctor from your plan's network.
- You need to follow the plan's very strict rules such as prior approval for certain services and referrals from your primary care doctor to see a specialist. This process may take time.
- Because it is the most economic plan wherein insurance companies pay lower fees to providers, fewer physicians sign up with HMO networks than with Medicare or a PPO network. Hence, you may have a restricted pool of participating physicians.

A big "thank you" to President Lyndon B. Johnson (D) for signing the Medicare program into law on July 30, 1965!

ART IN THE MIDST OF WAR, DESPITE THE WAR: CELEBRATING LEV REJNAROWYCZ IN L'VIV

Interview with Anya Rejnarowycz

by Olesia Wallo

The political upheavals of the 20th century, which forced so many Ukrainians into emigration, have left multiple gaps in Ukraine's cultural history, some of which are being filled only now. One such gap—in the history of mid-20th century Ukrainian operatic performance—has now been filled in part thanks to the efforts of Anya Rejnarowycz, daughter of the Ukrainian lead opera singer Lev Rejnarowycz whose singing career at the L'viv Opera was cut short because of the Soviet occupation of Western Ukraine at the end of World War II. By insisting that her father's art not be forgotten and by seeking out opportunities to commemorate his life and work in his historic homeland, pani Anya has set in motion a chain of events that culminated this past September in a wonderful celebration of her father's art in Ukraine. (For reports on some of the previous commemorative events in honor of Lev Rejnarowycz, which took place in the diaspora, see the February 2013 issue and the October 2013 issue of Our Life.)

Anya Rejnarowycz at the L'viv Opera House on the evening of the performance in honor of her father's 100th anniversary.

Pani Anyu, I know that you recently took a very special trip to Ukraine to participate in the celebration of one hundred years since the birth of your father, opera singer Lev Rejnarowycz. Could you please describe the commemorative events which took place in Ukraine in honor of your father?

When I arrived in L'viv, they already had many plans for me. I visited the stage where my father had first performed. I met with the artists at the L'viv Opera and had two interviews for radio stations. They used the material from these interviews to advertise the commemorative events in my father's honor all over L'viv. Everyone seemed very excited that I was Levko's daughter. Later on, I had more interviews and met more opera stars. It was a very wonderful week!

I understand that as part of the celebration there was a special performance that took place at the L'viv Opera House.

Oh, yes! It was a very special performance because they chose to perform *Cavalleria Rusticana*, the opera by Pietro Mascagni, for which my father sang the lead role back in the 1940s. It was very beautifully performed. The vocalists were excellent, and the opera house was filled to capacity. Behind the scenes, I spoke to many performers, and it turned out that many people still remembered my father there. In a way, my father had returned back to L'viv.

Pani Nadiya Trush of the L'viv Opera, who

was instrumental in organizing the celebration of my father's art and who had written a wonderful article, "Unforgettable, Famous Rejnarowycz" in the prestigious *Muzyka (Music)* magazine, took me to a radio station where my father was discovered. A well-known figure in the Ukrainian music and opera scene at the time, Volodymyr Blavatskyi, heard my father's voice for the first time in that very room and recognized its operatic quality. He invited my father to the L'viv Opera House where he began his career. That was the beginning of Lev Rejnarowycz's career.

Sitting in that room, we recorded some of my father's singing for the radio station. I had not heard the recordings of my father in quite some time. When he started singing the song "Oi, u poli try krynychen'ky" ("Three little wells in the field..."), it was so moving that both pani Trush and I started to cry. It was such an emotional experience for us to witness Lev Rejnarowycz's posthumous return to his homeland and to the theater where his career was launched!

You also had the opportunity to address the audience from the stage of the L'viv Opera House, is that right?

Yes, Mrs. Trush invited me to come on the stage. She announced that I was Levko's daughter and I received such a welcome that I could not believe it. I said a few words, and I ended with "Slava Ukraini! Heroyam slava!" In response, the audience just exploded with applause.

Mrs. Trush's article about your father in the Muzyka magazine emphasized how active the L'viv opera theater was during the period of the German occupation—despite the war. Then later, after the war, when many Ukrainian artists, including your father, ended up in the displaced persons camps, they continued with their art and were quite successful. I find it interesting that this commemorative evening for your father took place at a time when Ukraine once again finds itself at war. It appears that one of the themes of your father's life was persevering in his art wherever he went and despite very difficult political circumstances.

That is very true: my father was a consummate artist. He had to and wanted to continue in his art, contributing all he could to the very end, because that was his love and his way of expressing himself.

During your visit to L'viv, was it obvious to you that Ukraine was in a state of war?

Yes, it was quite obvious. There were incidents at the airport, when the plane that had arrived after mine could not land because of some threats... And the people who are usually cheerful seemed a little more reserved and somber this time. Every day we heard reports that the situation in the East was worsening rather than improving. I also heard that classes of first aid were being organized for the children, in case hostilities ever reached L'viv. So you could not avoid it.

Also, on the night of the commemorative performance for my father at the L'viv Opera, there were Ukrainian soldiers in the audience who were recovering from injuries which they sustained in the Donbas. I had the opportunity to meet with them after the performance.

You have done so much in recent years to make sure that your father and his art are remembered in the Ukrainian-American diaspora and in Ukraine. What is it that you want people to most remember about your father?

Backstage, after the performance of Cavalleria Rusticana, with recovering Ukrainian soldiers who were wounded in the anti-terrorist operation in the Donbas

He was a very sincere, humble, and generous man who wanted to share his music and engage other artists. He was a consummate artist—not interested in the money, but in the sheer pleasure which he could share with people through his art. Just being able to hear their appreciation was the most important thing to him. He was, of course, Ukrainian and also wanted to make sure that Ukrainian culture would continue to develop despite all the obstacles.

In part, the commemorative events in L'viv in my father's honor contributed to this goal of his. In addition to the performance at the L'viv Opera, there was a screening of the documentary, *Lev Rejnarowycz. Star of L'viv Opera*, which I produced in the United States, at the L'viv Museum of Solomiya Krushelnytska. Most of the people in the audience were involved in music and the arts, and they were very interested in the material presented, as most of them really did not know what had gone on in the L'viv music world during the early 1940s and in the North American diaspora in the 1950s-1980s. There were many questions after the screening, and this material will now be preserved in the music archives in L'viv.

I myself received a very special present from the L'viv Opera—the recording of the performance of *Cavalleria Rusticana* in honor of my father, which I will introduce to the Ukrainian-American public. I also have plans to use this recording to fundraise for the Ukrainian soldiers who have fought in the Donbas. I met them on that evening at the opera house, and they looked so sad and traumatized that I felt compelled to do something for them. I think that my father would do the same. His music was a source of light and life and inspiration for so many, and now it can continue to be a source of support for the soldiers. I think that this will be the best possible use of my father's talent and the best outcome of my unforgettable visit to L'viv.

For information on future presentations of *Cavalleria Rusticana* in the United States, please visit www.anyalevproductions.com.

СЕРПЕНЬ 2014

МЕМОРІАЛЬНИЙ ФОНД

В пам'ять бл. п. **Ярослава Томоруґа** на меморіальний фонд ім. Ярослава Томоруґа родина та приятелі складають датки:

5,000 дол. – Марія Томоруґ;

200 дол. – Дада і Олександр Слоневські, Мирослава Знаєнко;

150 дол. – Павло Богдан і Дора Іскалі, Оксана Комарницька, д-р Остап і Віра Тершаковці;

по 100 дол. – д-р Роман і Анна Алиськевичі, Христина Бонакорса, Діонізія Брочинська, Володимир і Катерина Воловодюки, проф. Зірка і проф. Роман Воронки, Лідія Гайдучок, Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал, Тарас і Ольга Гунчаки, Богдан і Оксана Кузишини, Ірина Куровицька, Олександр і Марія Дарія Леськів, Павло і Емілія Літепли, Іван Лучечко, Олег і Оксана Лопатинські, Ростислав і Гелена Мілянчи, Ярослава Мулик, Катрія Червоняк, Юрій і Марія Штогрини, Рома Шуган, Дарія Байко, Донна Чехович;

по 50 дол. – Люба Більовшук, Володимир і Богданна Слизі, Ольга Тритяк;

по 25 дол. – Марта Данилюк, Наталія Дума, Володимир і Анна Сафіяни;

20 дол. – Василь і Теодозія Бистрянки.

В пам'ять бл. п. **Ярослава Томоруґа** на меморіальний фонд ім. Ярослава Томоруґа складаю **200 дол.** Дружині Марії висловлюю найщиріші співчуття. Дарія Курилко.

ДАТКИ

5,000 дол. – Олег і Христина Саміленки.

4,000 дол. – проф. Ярослав і Алла Лешки.

1,000 дол. – Ольга Зарицька.

550 дол. – Зоряна Гафтокович і Микола Дармохвал.

250 дол. – Орися Мішко.

220 дол. – анонімно.

200 дол. – Лідія Стебельська.

80 дол. – Володимир Остапак.

104.48 – Andrew Tershakovec's with matching from The Merck Foundation.

52 дол. – Ростислав Мілянч.

48.15 дол. – Brian Tomko.

по 30 дол. – Марія Андрусак, Оксана Коропецька, Frank G. Serafin.

по 10 дол. – Людмила Голуб, Андрій Рудик, Walter Czepizak.

З НАГОДИ

З нагоди уродин п. **Софії Геврик** складаємо 100 дол. Многая Літа, щастя і здоров'я!

Зірка і Роман Воронки.

In honor and remembrance of UNWLA Branch 2 in PA, I am donating \$50. Gloria Edynak.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

На свіжу могилу бл. п. **д-ра Олекси Латішевського** жертвую 500 дол. Родині складаю найщиріші співчуття. Дарія Курилко.

На могилу бл. п. **Катерини Папуґи** складаємо 100 дол. Лариса і Віктор Шевченки.

У пам'ять бл. п. **Марії Химинець** складаю 50 дол. Родині висловлюю щирі співчуття.

Марія Бакалець.

В пам'ять бл. п. **Анни Максимович** складаю 50 дол. Родині висловлюю щирі співчуття.

Марія Бакалець.

У пам'ять бл. п. **Калини Козак** складаю 100 дол.

Мирон Бабюк.

На могилу бл. п. **Сема Поручинського** складаю 25 дол. Ольга Путикевич.

На могилу бл. п. **Сема Поручинського** складаю 50 дол. Андрій і Дарія Фарміґа.

In memory of **Jakub Gbur**, I am donating \$100. May he rest in peace. Dorothy Harbeck.

В пам'ять бл. п. **Лесі Демедюк** складаю 100 дол., а родині засилаю мої щирі співчуття.

Ольга Городецька.

ВЕРЕСЕНЬ 2014

МЕМОРІАЛЬНИЙ ФОНД

В пам'ять бл. п. **Марти Качмарської** на меморіальний фонд ім. **Марти Качмарської** складаю 5,000 дол. Орест Качмарський.

На меморіальний фонд ім. **Йосифа Гірняка і Олімпії Добровольської** складаю 112.63 дол.

Люба з Гірняків і Мирон Чолган.

В пам'ять бл. п. **Наталії Титли** на тривалий фонд ім. **Наталії і Маркіяна Титли** складаємо 100.00 дол.

Христина Квасовська Кравців з мужем.

In memory of **Jaroslav Czerwoniak**, I am donating \$250.00 to the Jaroslav Czerwoniak Memorial Fund. Carol E. Kleinert.

Надійшло на тривалий фонд ім. **Артемія Кирилюка і Дарії і Петра Мегиків** 20 дол.

Нотатки з Мистецтва.

На меморіальний фонд ім. **Василя і Стефанії Бабій** складаємо 500 дол. Лідія і Орест Білоуси.

На тривалий фонд ім. **Ліди і Ореста Білоусів** складаємо 500 дол. Лідія і Орест Білоуси.

ДАТКИ

100,000 дол. – Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Нью Йорку.

4,075 дол. – Лідія і Орест Білоуси.

по 2,000 дол. – Оксана Байко, Лідія Гайдучок.
1,000 дол. – Ольга Ярема Винар.
500 дол. – Богдан і Анета Савицькі.
165 дол. – Зіна Михайліченко.
по 100 дол. – Ірена Новак, Jeanette O. Woloszyn.
95.05 дол. – Gerald Nestor.
72 дол. – Brian Tomko.
60 дол. – Юрій Слиз.
56 дол. – Орест Качмарський.
52 дол. – Ростислав Мілянчик.
по 50 дол. – Ростислав і д-р Марта Хом'як, Анна
Макух, Elena Aqueenko.
25 дол. – Ярослав і Марія Колибабюки.
по 10 дол. – Walter Czerpizak.
7 дол. – Andriy Khomenko.

З НАГОДИ

З нагоди 100-их уродин п. **Сема Лігеля** складаю 100 дол. і бажаю йому міцного здоров'я та Божого благословення та многая літа. Марійка Томоруг.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять бл. п. **Ярослави Трембіцької** складаю 100 дол. Юрій і Христина Демидовичі.
У пам'ять бл. п. **Юрія Струтинського** складаю 100 дол. Іван Лучечко.
In memory of **Christine Kuszniir**, we are donating \$200. George & Zoriana Stawnychy.
У світлу пам'ять моєї приятельки бл. п. **Ірусі Гудз** складаю 100 дол. Миронові мої найщиріші співчуття. Яра Ріпецька-Фон Гельбіг.
У пам'ять бл. п. **Ірени Гудз** складаємо 100 дол. Нестор і Аніса Шуст.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ЗВЕРНЕННЯ

**Допоможіть нам допомогти українській студуючій молоді в Україні!
Візьміть під опіку потребуючого учня, чи студента/тку – станьте спонсором та
відкрийте двері молодій людині на краще майбутнє у своїй Батьківщині!**

Виплати стипендій уже почалися на біжучий навчальний рік 2014-2015.
До Стипендійного бюро надійшло багато нових одокументованих прохань.
Стипендіати СУА є з усіх регіонів України, від першокласників до аспірантів.
За дальшими інформаціями просимо звертатися до Стипендійного бюро на телефон/факс: 732-441-9530 (залишіть записку), е-пошту: nazustrich@verizon.net або website: www.unwla.org або на адресу: UNWLA Scholarship Program, PO Box 24, Matawan, NJ 07747-0024.

Ми безмежно вдячні спонсорам, які продовжують піклування "своїх дітей".
Ми дякуємо Вам за довір'я до нас та за віру в українську молодь в Україні та Українській Діаспорі.

**We appeal to people of good will to sponsor a pupil or student in Ukraine!
Please open the door for the needy pupil or student to a brighter future in their own
homeland.**

Students under our care are from all regions, and range from first graders to Ph.D. candidates.
The academic year 2014-2015 in Ukraine started in September and we have begun awarding scholarships to students who are continuing their studies.
At this time we are in receipt of many new documented applications. These applicants are in need of sponsorship.
For more information please call: telephone/fax: 732-441-9530 (leave a message, and one our voluteers will return your call), email: nazustrich@verizon.net or visit UNWLA Official website:

www.unwla.org link to: What we do. Select: Scholarship Program and Q & A.

We are very grateful to our benefactors for continuous support and for sponsoring “their children”. We appreciate their trust in our program, and belief in Ukrainian youth in Ukraine and in Ukrainian Diaspora.

Марія Полянська, референтка стипендій СУА
та членки Косімії Стипендій СУА: з уряду голова СУА Маріянна Заяць,
Люба Більовчук, М. Оріся Яцусь, Анна Кравчук, д-р Дарія Новаківська Лисий.

Звернення до жертводавців: Просимо ласкаво прислати свою знимку до поміщення у наступній звітній брошурці Стипендійної Акції СУА за роки 2008-2013.

З РІЗНИХ НАГОД

Вітаємо Дорогу Лідію Закревську з Днем народження та бажаємо добра, головно здоров'я та Многая Літа! З цієї нагоди пересилаємо 80 дол. на навчання сиріт в Україні (через 83-ий Відділ СУА).

Лідія і Ярослав Черники.

Із Днем уродин пересилаємо щирі вітання нашій Дорогій сестрі та вільній членці СУА Таїссі Мелешко, із побажаннями усього найкращого, кріпкого здоров'я та Многих Літ! Замість дарунків складаємо по 100 дол. (через 98-ий Відділ СУА.)

Анна і Бернард Кравчуки,
Марія і Богдан Полянські.

Вітаємо із 50-им ювілеєм подружнього життя нашої дорогої наймолодшої дружки Роми та Зенона Васильцівих! Від щирого серця бажаємо ювілятам усього найкращого, кріпкого здоров'я та Многих Літ! Замість дарунка та букету квітів пересилаємо (через 83-ий Відділ СУА) 100 дол. до Стипендійної Акції СУА на навчання сиротам в Україні.

Лідія і Ярослав Черники.

В ПАМ'ЯТЬ

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Марії Хими-**

нець, Почесної членки СУА та членки 56-го Відділу СУА в Норт Порті, Фл. пересилаю 50 дол. через 56-ий Відділ СУА.

Ліда Бойко,
референтка стипендій 56-го Відділу СУА.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Рози Лотоцької** складаємо 100 дол. через 98-ий Відділ. Дітям Покійної з родинами складаємо щирі співчуття.

М. Оріся і Юрій Яцусь.

ПОЖЕРТВИ

ВІД 1 ВЕРЕСНЯ ДО 10 ЖОВТНЯ 2014 р.

10,000 дол. – Стефан і Володимира Сливоцькі.

Наш низький уклін довголітнім опікунам численних стипендіятів СУА.

680 дол. – 96-ий Відділ СУА;

550 дол. – 56-ий Відділ СУА;

300 дол. – Бернард і Анна Кравчуки (98);

330 дол. – George Horb (101);

110 дол. – Lena Howansky;

40.00 – Ольга Коваль (24);

21.00 – Рената Бігун (28)

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА, М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

200 дол. – В пам'ять бл.п. **Ярослава Томоруга.**

Ольга Гной.

\$100 – In memory of **Anna Maksymowych.**

Chrystia & Bohdan Senyk.

\$100 – In memory of **Jaroslaw Trembicky.**

George & Zoriana Stawnychy.

50 дол. – Замість квітів на свіжу могилу св.п. **Ореста Бойка**, мужа членки Любомири Бойко.

86-ий Відділ СУА в Ньюарку.

50 дол. – Замість квітів на могилу бл.п. **Фені Гавілей.**

Окружна Управа Детройт.

50 дол. – В пам'ять **Ольги Сушко Наконечної**, членки нашого Відділу. 78-ий відділ СУА у Вашингтоні.

50 дол. – В пам'ять **Валерія Костя**, чоловіка нашої членки Ірени Кость.

78-ий Відділ СУА у Вашингтоні.

50 дол. – В пам'ять **Ярослава Мелеха**, чоловіка нашої членки Дарії Мелех.

78-ий Відділ СУА у Вашингтоні.

25 дол. – В пам'ять бл. п. **Люби Турянської**, довголітньої союзниці 28-го Відділу.

Таїса Богданська.

\$20 – Ulana Klymyshyn.

Щиро дякуємо!

THE PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL CELEBRATES DEN' SOYUZIANKY WITH FINESSE

by **Petrusia Sawchak**

All photos by Petrusia Sawchak

*Halyna Stupen recites
"Uplifting of Bohdan Voloshyn."*

*L-R: Halyna Henhalo, Marianna Zajac,
and Oxana Farion.*

*Kateryna Rodriguez recites
her original poem, "To God."*

Becoming an annual tradition in the fall, *Den' Soyuzianky* brings together members of the Philadelphia Regional Council (UNWLA) to enjoy each other's company, recognize achievements, and experience a pleasant afternoon of music and poetry. Members from Branches 10, 43, 67, 88, 90, 91, and 128 of the Philadelphia Regional Council attended in numbers in 2014 and made this affair one to remember for some time.

The event took place at the Ukrainian Educational and Cultural Center in Jenkintown, PA, on Sunday, September 14, and commenced with Fr. Volodymyr Kostyuk, pastor of St. Michael's the Archangel Ukrainian Catholic Church, celebrating a Moleben service. Philadelphia Regional Council President Halyna Henhalo warmly welcomed all the *Soyuzianky* and honored guests, namely UNWLA President Marianna Zajac and Sophia Hewryk, third Vice President of the UNWLA, who traveled far for this occasion.

Presenting awards for outstanding service to the UNWLA, Ms. Zajac recognized Lidia Buk, a longtime member of Branch 67, and the late Branch 43 member Anna Maksymowych with Honorary Membership Awards for their dedication and commitment throughout the years. Ms. Henhalo also gave a tender tribute to the late Mrs. Maksymowych, who passed away suddenly this spring and will be sorely missed by all who knew her for her kindness and talents. Citations for their achievements and contributions to the UNWLA were also bestowed upon representatives of branches 43, 90, 59, 88, 128, and 10.

Giving the keynote address, Ms. Zajac reflected on the highlights of the past year: the XXX UNWLA Convention, *Our Life's* 70th anniversary, and the 200th jubilee of the birth of the renowned Taras Shevchenko. She expressed her pride in the past and present accomplishments of the UNWLA. For example, she said that just last week the UNWLA sent a container of medical supplies to Dnipropetrovsk, Ukraine, to help those brave Ukrainians battling in the Donbas. She also lauded the other projects that the UNWLA does to aid both children and invalids. Ms. Zajac concluded by encouraging women of Ukrainian descent to unite and join the UNWLA.

In the spirit of levity, Mistress of Ceremonies and Branch 128 member Hanusia Stolyarchuk introduced the performers. Beautifully attired in Ukrainian embroidered blouses, Halyna Bodnar and Yuliya Stupen played melodiously on the bandura and sang four Ukrainian ballads, and

L-R: Yuliya Stupen and Halyna Bodnar, bandurists.

poetry recitations were given in Ukrainian by Halyna Stupen—"The Uplifting of Bohdan Voloshyn"—and Kateryna Rodriguez, who presented a moving original poem entitled "To God." As we all know, Ukrainians love the bandura and poetry!

After the musical program, two presentations were left on the agenda of the day's festivities. Oksana Woroch gave a short presentation about the upcoming UNWLA excursion on October 5th to the Ukrainian Museum in New York City to view the Bicentennial Exhibition, *Taras Shevchenko: Poet, Artist, Icon*. This outing was to be a rare opportunity to view the art and poetry of this renowned Ukrainian Poet Laureate who is the

spirit, soul, and symbol of Ukrainian Independence. Last but not least, Nataliya Turchyn, a representative of the CBI Credential Organic Skin Care Company, gave valuable tips on skin care techniques, products, and make-up applications, to everyone's delight.

At the conclusion of the event, *Soyuzianky* were given a farewell with a gift bag filled with "goodies" to take home. Some opted to stay and sing favorite songs. If interested, you may view additional photos of the event posted by Mariana Burachok and Iryna Buczkowski on <https://www.facebook.com/UNWLAPhiladelphia>.

DR. IHOR MAGUN'S SPEECH AT THE CELEBRATION OF DEN' SOYUZIANKY AND THE 70TH ANNIVERSARY OF OUR LIFE IN NEW YORK

On October 5, 2014, the Board of the New York Regional Council together with UNWLA Branch 125 in New York City hosted a special celebration of Den' Soyuzianky and the 70th anniversary of Our Life at the Ukrainian National Home. During this event, Dr. Ihor Magun, the longtime author of a monthly medical column in Our Life, received a certificate of appreciation for his dedication to the UNWLA and its magazine. Dr. Magun's speech, both humorous and touching, offers some wonderful insight into the staying power and attraction of the UNWLA as a Ukrainian diaspora organization.

Dr. Ihor Magun receives the certificate of appreciation from Our Life editor-in-chief, Lidia Slysh.

Good afternoon!

Two lady friends meet in the street. One of them says to the other, "Tomorrow is my birthday." "How wonderful," the other one replies. "But I went to my doctor and he imposed so many restrictions on me! I am not allowed to eat many sweets, or drink much alcohol, and I have to go to bed early... What should I do?" "That's easy," her friend replies. "Make sure you do not invite your doctor to your birthday party tomorrow, and that will solve your problem!" (*Laughter*)

I thank you for inviting me today and many thanks for the certificate of appreciation—I had no idea that I would be receiving it today. It makes me very happy to see all of you looking so young. It must mean that you have read my recent article in *Our Life* on how to look young and have used the tips given there. (*Laughter*) Thank you for taking my advice!

The last time when I was with you at such an event was back in 2005 at the *Soyuzivka*, and back then I was also honored to receive a certificate of recognition from the then President of the UNWLA, Iryna Kurowyckyj. It was a memorable day for me, just like today. I find it hard to believe that I have been contributing medical articles to *Our Life* for nineteen years. (*Applause*) It's surprising, for I am only twenty-nine right now, so I must have begun when I was ten. (*Laughter*) This is a joke, of course.

I would like to thank all the editors of the magazine with whom I have had the opportunity to work: I began contributing when Iryna Chaban was the editor, and then continued with Tamara Stadnychenko, and then with Olesia Wallo as well as Lidia Slysh. I would like to thank them all for cooperation as it is not easy to produce such a magazine, and it is simply wonderful that you

continue to keep the magazine going.

I wanted to share with you how everything started and how I began to contribute medical articles to *Our Life*. I grew up in a house where everything was under the leadership of my mother, who was a tenacious *Soyuzianka*, President of Branch 1 as well as the President of the New York Regional Council. She would always emphasize that every person who lived in that house was a member of the UNWLA. That meant that my dad was a *Soyuzianka*, my sister Larysa was a *Soyuzianka*, I was a *Soyuzianka*, my dear wife Lesia was a *Soyuzianka*, and my daughter and son were members as well—despite the fact that some of us were men, we were still members of the UNWLA! (*Laughter*) And I think it should be that way in every family. It was not easy to live in such circumstances because there was always something tasty in the house: cookies, or a pie, or a cake, or some sandwiches... And I always had to ask: can I eat this? The response was always: “No, that is for the opening ceremony of such-and-such event, or no, that is for the closing ceremony of such-and-such event, and that is for some christening ceremony...” So you can imagine how hard it was to live in such a house! But I have to confess, had my Mama counted all those cookies which she had baked, she would have discovered that some were missing, though I won't say who ate them. But they were very tasty! That is how things always went.

It is my pleasure to write the medical column for *Our Life*. Occasionally, I find it challenging to think of new relevant topics, but sometimes my wife Lesia helps me out with ideas. I won't tell you what topics I am planning for the future because I want you to read the column for yourself and encourage more people to subscribe to the magazine and more women to become members of the UNWLA. What a wonderful organization it is!

I would like to share one insight from my profession with you. In the medical field, we sometimes have to deal with patients who have serious medical problems. What is most im-

portant is that the only question which people who find out that they have a serious illness ask is: How much time do I have left to spend with my family and friends? All the material things do not matter then—they simply have no importance. So let us learn from this insight and make sure that we have a positive outlook on life. It is such an outlook that gives us optimism; we ourselves can choose whether to be happy or sad, and every individual can make that choice. Joy does not come from what we don't have, but rather from valuing what we do have. And you should value the organization which you have and which is outstanding. (*Applause*)

I want to thank and congratulate all UNWLA members and women in general, who usually do not get enough credit. Women are the motor of this organization which exists throughout the world and does more than most male organizations—I am ashamed to say this, but it is a fact. But women are also the driving force of families: woman is the heart of the family, and we should be proud of every woman who holds together her family, this organization, and all of us. Our respect and congratulations truly belong to you! (*Applause*)

I would like to wish you much success in the future, although you have already achieved so much and know so well what you are doing that such wishes are almost superfluous. Once again, many thanks for inviting me and for this certificate of appreciation—it was a great honor for me. I know that my dear Mama is here with you and she is probably smiling at all of us and rejoicing that we have gathered here and can spend such a wonderful evening together. In conclusion, I would just like to say that I give her my gratitude and honor for bringing me up in this UNWLA spirit and making me, too, a *Soyuzianka*! This certificate is for you, Mom! Thank you.

English translation by Olesia Wallo

Many thanks to Lavrentia Turkevych for making and sharing the recording of the event.

ДО УВАГИ МИСТЦІВ І ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА!

Редакція журналу приймає фотографії доброї резолюції (у форматі JPG) з праць мистців українського походження, котрі будь-коли малювали або виставляли свої праці в США, для розміщення на обкладинці «Нашого Життя». Просимо надсилати Ваші пропозиції та фото електронною поштою до редакції «Нашого Життя» (unwlaourlife@gmail.com) та до нашого мистецького координатора Уляни Зінич (uzinych@comcast.net).

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ СУА НЬО ЙОРК, ВІДЗНАЧЕННЯ 70-ОЇ РІЧНИЦІ ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

Неділя, 5-го жовтня 2014 р., Нью Йорк. В залі Народного Дому після кількарічної перерви відновила проведення Дня Союзянки Округа СУА Нью Йорк. Цьогорічне свято було присвячене ювілею журналу «Наше Життя».

У святково прибраній залі зібралися союзянки всіх відділів СУА Округа Нью Йорк, а також союзянки з округи Нью Джерзі, Філадельфії та запрошені гості українських духовних, громадських, фінансових організацій Нью Йорку, журналісти.

Свято відкрила Галина Романишин, голова Округної Управи Нью Йорку. Вона привітала голову СУА Маріянну Заяць, Почесну голову СУА Ірину Куровицьку, колишніх голів округи – Почесну членку СУА Марійку Томоруг і Почесну членку СУА і Почесну голову Округи Нью Йорк Надю Савчук, Голову Контрольної комісії СУА, Почесну Членку СУА Оксану Фаріон, голову Округної Управи Нью Джерзі Ксеню Раковську, голову Союзу Українок України Ореславу Хомик, а також запрошених гостей та всіх присутніх, представивши новообраних членів Екзекутиви СУА Роксолянну Місילו, 4-ту заступницю голови СУА у справах зв'язків та Оксану Антонюк, скарбничку СУА.

У вступному слові пані Романишин розповіла про здобутки Округи СУА Нью Йорк та кожного відділу, зокрема. Вона подякувала всім членкам Округної Управи (22 союзянки) за активну сумлінну працю в окрузі. Коротко голова округи розповіла про кожний відділ окремо.

1-ий Відділ СУА найстарший, який очолює Марія Лихач (вносила прапор СУА до залі на відкритті ХХХ Конвенції СУА цього року), працює дуже дружньо. Навіть на Дні Союзянки вони сидять всі разом за одним столом. Щороку цей відділ підтримує весняний фестиваль церкви св. Юра.

21-ий Відділ СУА, голова Наталія Тихович, гуртується навколо парафії церкви св. Духа в Брукліні. Відділ здобув нових членок і активно працює.

30-ий Відділ СУА в Йонкерсі, голова Надія Літепло, яка відновила працю цього відділу, приєднавши нових членок. Відділ відзначився при підготовці і проведенні цьогорічної конвенції СУА. Особлива подяка Олі Рудик, яка залучила до праці підготовки і проведення конвенції всю свою родину.

64-ий Відділ СУА очолює відома ми-

сткinya Ярослава Геруляк, колишня голова Округної Управи Нью Йорку. Відділ цього року відзначатиме своє 60-ліття.

83-ий Відділ СУА, голова Наталія Дума. Відділ відзначатиме цього року золотий ювілей (50 років існування), багаточисельний і надзвичайно активний як в минулому, так і в даний час. При відділі є Світличка. Відділ підтримує тісний зв'язок з Луганським відділом Союзу Українок, надсилаючи гуманітарну допомогу сиротинцям, старшим особам.

113-ий відділ СУА, голова мисткinya Глона Сочинська-Шиприкевич. Відділ підтримує Український Музей спонсоруванням і проведенням виставок та базарів. Кожного року відділ бере активну участь в українському фестивалі на 7-ій вулиці в Нью Йорку. Г. Романишин подякувала колишній довголітній голові відділу Христині Саміленко за жертвовну працю.

125-ий Відділ СУА, голова Марія Андрійович. Відділ існує понад 10 років, але все, що сьогодні є на цьому святі – це важка праця союзянок цього відділу. Відділ наполегливо працював у підготовці і проведенні цьогорічної конвенції СУА.

Маріянна Заяць, голова СУА передала щирий привіт від Екзекутиви і Головної Управи СУА і подякувала за запрошення на День Союзянки. Голова СУА подякувала відділам (30, 83, 113, 125), які віддано допомагали Екзекутиві СУА підготувати і провести ХХХ Конвенцію СУА в Нью Йорку після 30-річної перерви. На конвенції відбулося відзначення 70-ліття «Нашого Життя» і 200-ої річниці Т. Шевченка. Хто не міг бути присутній, то прочитав про перебіг конвенції в журналі. Голова СУА зачитала слова Тані Бедрус, голови 76-го Відділу СУА, яка після конвенції заявила, що «СУА – це моя організація!» Неймовірно, надзвичайні враження від перебування на конвенції перший раз.

Пані Заяць відзначила, що на зміст праці СУА впливають події в Україні. Ми допомагали Майдану, писали листи до високопосадовців підтримувати Україну. Ми надалі допомагаємо, тепер пораненим, їхнім родичам. Посилаємо медичне обладнання до Києва, Дніпропетровська, Харкова у лікарні. Новостворена програма «Допомога жертвам української війни гідності» – це довготермінова програма на підтримку поранених, щоб вони

змогли функціонувати, наскільки це можливо.

Голова СУА наголосила, що гордістю СУА є журнал «Наше Життя», який 70 років є голосом нашої організації у світі. М.Заяць подякувала Ліді Слиж, головній редакторці за постійну посвяту і відданість та англомовній редакторці Олесі Валло за її зусилля у пошуку англомовних статей.

Пані Маріянна попросила запрошувати жінок до нашої організації, бо разом ми творимо велику силу. На закінчення побажала всім Божого благословення.

Орєслава Хомик, голова Союзу Українок України передала привіт від СУУ – найчисельнішої жіночої організації України. Вона повідомила, що тепер в Україні діє біля 100 жіночих організацій, але частина з них є посткомуністичними. Союз Українок існував ще до радянських часів і відновив свою діяльність у незалежній Україні.

У вересні ц.р. у Івано-Франківську відбувся 3-ій Всесвітній Конгрес СУ. Представником від СУА була Почесна членка СУА Оксана Фаріон.

Пані Хомик відзначила, що в даний час головна діяльність СУУ присвячена Майдану і допомозі бійцям в зоні АТО. Від щирого серця вона подякувала СУА за матеріальну допомогу матерям поранених воїнів, за довголітню Стипендійну акцію, за підтримку конкурсу «Мій рідний край», де переважають пошукові роботи зі Східних регіонів України.

В даний час відновилась газета «Українка», і голова СУУ просить підтримувати газету дописами. Повідомила, що від січня є сайт СУУ, просить заходити і читати про їхню працю.

Пані Хомик привітала зі славним ювілеєм «Наше Життя» і просить про співпрацю. Подарувала Г. Романишин і Л. Слиж примірник першого числа газети «Українка», диск CD з 80-ліття Першого Конгресу СУ і сувеніри на пам'ять.

Лідія Слиж, головний редактор журналу «Наше Життя» виголосила доповідь «Історія журналу «Наше Життя» (повний текст можна знайти на вебсайті СУА www.unwla.org).

Редактор наголосила на головних завданнях журналу. По-перше, в журналі висвітлюється праця всіх ланок СУА. Союзянки, які проживають в різних куточках Америки, дізнаються, що робиться в організації, обмінюються досвідом роботи, запозичують цікаві форми і методи праці (особливо це стосується новостворених відділів); фактично журнал «Наше Життя» є літописом Союзу

Українок Америки.

По-друге, за словами колишньої редакторки Лідії Бурачинської «журнал «Наше Життя» формує з українки громадську людину... це трибуна, що повчає, розворушує й активізує... допомагає жінці знайти своє місце в українській спільноті і відстояти його перед американським світом».

По-третє, журнал «Наше Життя» доводить до читача досвід організованого жіноцтва в умовах еміграції у справі збереження ідентичности українства, а саме: історії, культури, літератури, мови, мистецтва, народних традицій і звичаїв. В цьому колосальна його заслуга.

Журнал «Наше Життя» упродовж свого 70-літнього існування не змінив свого головного напрямку і цілей, пройшовши славний шлях, гідно репрезентуючи в цілому світі Союз Українок Америки, відтворюючи на своїх сторінках історію її багатогранної діяльності. Якраз те, що це журнал жіночий, доводить велику силу української Жінки – патріотки, Березині родини і Березині української ідентичности за океаном. Всі ці роки журнал йшов пліч-о-пліч зі своєю організацією, переживав разом з нею періоди піднесення і періоди важких випробувань, але ніколи не переривав видавничої діяльності.

Союз Українок Америки був тією організацією, яка одна з перших на весь голос розповіла світові про Голодомор в Україні 1932-1933 рр. У 70-ту річницю Голодомору число 11 (2003 р.) «Нашого Життя» було повністю присвячене темі Голодомору, в якому поміщені унікальні архівні матеріали «Комітету помочі голодуючій Україні». А з нагоди 80-ої річниці Голодомору в листопаді 2013 року це число «Нашого Життя» було перевидане.

До великих надбань СУА належить створення Українського Музею в Нью Йорку у 1976 році, який став центром української культури в США. Саме завдяки журналу «Наше Життя» вдалося підтримувати контакт проводу організації з членством, інформувати про збір фондів на будівництво Музею. Сьогодні в журналі друкуються відомості про працю Музею та всі пожертви на утримання цієї важливої української інституції (рубрика «Добродійство»).

Союз Українок Америки завжди відстоював права людини в Україні. Журнал «Наше Життя» був одним з видань, на сторінках якого вперше публікувалися твори українських борців за волю, так званих

шістдесятників, які таємно переправлялися з Советського Союзу на Захід. Згодом журнал публікував інтерв'ю з дисидентами, колишніми советськими політв'язнями, доводив правду про відсутність людських прав в Україні.

Факт відродження Української Держави у 1991 році змінив обличчя журналу. Л. Слиж зачитала оцінку журналу Лариси Дармохвал, голови СУ Болеківщини Івано-Франківської обл. і члена редакційної колегії журналу: «В галицьких містах і селах відродився Союз Українок. Журнал «Наше Життя» став не тільки для мене сонячним промінцем після холоду і туману. В ньому живе душа України. Там духовний зв'язок із материнською землею такий сильний, що ніякі сили не зможуть їх розірвати. Він не підвладний часу... «Наше Життя» – це той місток, що в'яже українок цілого світу, сплітає вінок дружби, кличе всіх до праці».

Від початку створення нашої організації велика увага приділялася освіті української молоді. Через Стипендійну акцію СУА жіноцтво Америки допомогло здобути освіту тисячам молодих українців в Бразилії, Аргентині, Польщі, а тепер в Україні. В кожному числі журналу є сторінка «Новини зі Стипендійного бюро СУА».

Всім відомо, що СУА створив Тривалий фонд лекторію з Жіночих студій в Українському Католицькому Університеті у Львові. В журналі «Наше Життя» подаються всі жертви на цю надзвичайно важливу і потрібну справу і створено рубрику «Новини УКУ», в якій повідомляється про те, як працює цей лекторій.

В ювілейному 2014 році «Нашого Життя» широко висвітлюються останні події в Україні, як на Майдані, так і в зоні АТО, коли український народ став на захист своїх інтересів і зрозумів, що він є справжнім господарем на своїй, Богом даній землі.

В ювілейному році 200-ліття від дня народження духовного генія українського народу Т. Шевченка в кожному числі нашого журналу присвячується стаття цієї знаменній даті.

«Сьогодні ми з глибокою вдячністю згадуємо всіх попередніх редакторів «Нашого Життя», – відзначила пані Слиж: Клавдію Олесницьку (1944 – 1946 рр.), Олену Лотоцьку (1946 – 1960 рр.) Лідію Бурачинську (1961 – 1973 рр.), Уляну Старосольську (1973 – 1984; 1987 – 1990 рр.), Ольгу Лісківську (1985 – 1986 рр.), Ірену Чабан (1990 – 2008 рр.), Тамару

Стадниченко (2008 – 2011 рр.). Прошу хвилиною мовчання вшанувати тих редакторів журналу, які відійшли у Вічність... Дякую».

Головний редактор висловила щире подяку всім дописувачам за цікаві, змістовні матеріали, надіслані до «Нашого Життя». Зокрема, пресовій референтці Округу Нью Йорк Оленці Немелівській, пресовим референткам: 1-го Відділу Олі Кузишин і 83-го Відділу СУА Лесі Юзенів, які висвітлюють на сторінках журналу багатогранну і цікаву працю наших союзниць. Окремо пані Слиж подякувала колективу Коп'ютопринту та його власниці пані Марійці Дупляк за дружню співпрацю, де ось уже 40 років друкується наш журнал

Пані Слиж привітала довголітнього автора статей на медичні теми д-ра Ігора Магуна і вручила йому Грамоту вдячності від Союзу Українок Америки.

Парох церкви св. Юра Вернард Панчук поблагословив зібрання і чудову працю членок Союзу Українок Америки, які творять добро у цілому світі, наслідують тих добрих жінок, які ходили разом з Ісусом Христом, допомагаючи Йому молитвою.

Під час смачного обіду віртуозною грою на скрипці і чудовими мелодіями чарував присутніх Мар'ян Підгірний.

Доктор Ігор Магун у своєму слові з властивим йому почуттям гумору цікаво розповів про свою маму, св. п. Лїду Магун, яка була завзятою союзницю. Вона казала, що всі в їхньому домі повинні бути союзницями. Отже, і він, і його дружина і діти були «союзницями».

Д-р Магун зі зворушенням подякував за нагороду СУА, яка була приємною несподіванкою для нього. Він подякував за співпрацю всім редакторам журналу, з якими він працює вже 19 років: Ірені Чабан, Тамарі Стадниченко, Олесі Валло і Ліді Слиж. Доктор запевнив, що попереду ще багато років співпраці з журналом «Наше Життя». Побажав союзницям нових звершень у благородній праці і додав: «Але ви вже так багато зробили, що не знаю, що ви можете ще зробити».

Богдан Курчак, Президент Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» в Нью Йорку від імені дирекції і всіх працівників кредитівки привітав з Днем Союзниць Округу Нью Йорк, а також з ювілеєм журналу «Наше Життя». Зокрема, він відзначив, що упродовж 70 років журнал не змінив своєї головної цілі – гідно репрезентувати СУА не лише в Америці, але по цілому світі. Пан Курчак вручив Галині Романишин, голові

Округи Нью Йорк грошову допомогу на потреби округи.

Марія Шуст, директор Українського Музею в Нью Йорку привітала всіх союзниць зі святом і подякувала СУА, як засновнику Музею, за довголітню підтримку Українського Музею. А журналу «Наше Життя» подякувала за щомісячне друкування пожертв на Український Музей. Пані Шуст запросила присутніх на прекрасну виставку картин Тараса Шевченка, які привезені з Національного Українського Музею м. Києва.

Валентин Лабунський, редактор «Нової Газети» в Нью Йорку привітав редакторський колектив журналу «Наше Життя» зі славним ювілеєм і побажав творчого натхнення, вдячних читачів і цікавих матеріалів в журналі. З теплотою згадав колишню довголітню редакторку Уляну Старосольську, яка подарувала йому свою друкарську машинку, побажавши «щоб гарно писалося на новому місці».

Ляриса Зелик від членок 64 Відділу СУА дуже тепло привітала гарним віршем головного редактора журналу «Наше Життя» Лиду Слиж, яка є членкою цього відділу, і вручила їй подарунок – картину мисткині Ярослави Геруляк, голови 64-го Відділу СУА.

Відтак пані Романишин передала далі ведення програми імпрезовій референтці округи Людї Грабовській. «Сьогоднішня програма присвячена нашим союзницям і нашій Україні», – заявила пані Люда. Дует «Лісова пісня» у складі відомої бандуристки і солістки Алли Куцевич та Людмили Грабовської дарував присутнім прекрасні українські пісні. А одну пісню дівчата присвятили спеціально для ювілею «Нашого Життя», де є такі слова:

«З днем народження, «Наше Життя»,
Шлемо ми свої вітання.

Вип'єм, друзі, терпкого вина,
Щоб збувалися бажання!»

Надзвичайно задушевно, з великим внутрішнім почуттям Оксана Жукофф, членка 125-го Відділу СУА деклямувала вірш Василя Симоненка «Лебеді материнства».

Цього дня відбувся дебют в союзницькій родині танцювального колективу новоутвореного в Окрузі Нью Джерзі 135-го Відділу СУА «Надія» під керівництвом хореографа Надії Лемеги. Глядачі мали змогу побачити різносюжетні танці, прекрасні костюми, а веселий настрій і бадьорість танцюристів передалися всім присутнім в залі. Гучні оплески підтримували танцюристів.

Молоденька Ксеня Качурак заспівала дві сучасні українські естрадні пісні, а вдячні глядачі підтримували юну солістку дружніми оплесками.

На закінчення програми було проведено лотерію, подарункові кошики для якої презентували відділи: 125-ий, 30-ий, 83-ій і 113-ий.

В заключному слові Галя Романишин подякувала організаторам цього свята – членам Окружної Управи Нью Йорку, головам відділів і особливо членкам 125-го Відділу за велику працю по підготовці і проведенні цього свята. Особливу подяку заслужила Оленка Немелівська, голова організаційного комітету Дня Союзниць, яка ціле літо працювала над тим, щоб все відбулося якнайкраще. Щиро вітаємо її з народженням внучки!

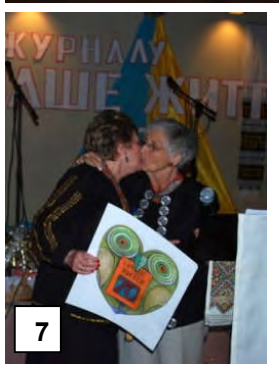
Пані Романишин щиро подякувала всім присутнім за участь у Дні Союзниць і святкуванні ювілею «Наше Життя».

Лідія Слиж

Підписи фотографій на ст. 31:

1. Дует «Лісова пісня» у складі Алли Куцевич і Людї Грабовської.
2. Богдан Курчак, президент кредитівки «Самопоміч» і Галина Романишин, голова Округи Нью Йорк.
3. Лідія Слиж, гол. редактор ж-лу «Наше Життя» і Марія Зяць, голова СУА.
4. Г. Романишин (в центрі) з членками 125-го Відділу СУА.
5. Марія Шуст, директор українського Музею в Нью Йорку.
6. Членка 1-го Відділу СУА Ганя Серант (стоїть) вітає д-ра Маріюна.
7. Ляриса Зелик вручає подарунок від 64-го Відділу СУА Лідії Слиж.
8. Учасники Дня Союзниць в Нью Йорку 5 жовтня 2014 р.
9. Танцювальний колектив «Надія». Жартівливий танець «Не ходи, Орису».
10. Членки 64-го Відділу СУА. Зліва (сидять): Л. Алиськевич, Л. Волинець, Я. Рубель. Стоять: Л. Зелик, Л. Туркевич, М. Стефак, М. Кебало, Н. Данилишин, Л. Слиж.
11. Зліва: О. Антонюк, О. Хомик, Р. Місло.
12. 13. Присутні в залі.

Світлини Марійки Андрійович (125-ий Відділ) і Олі Марин (134-ий Відділ).

НАШЕ СЛОВО ДЛЯ «НАШОГО ЖИТТЯ»

*Вшанування пам'яті
Небесної сотні біля
пам'ятника Голодомору в
Лос Анджелесі.*

*Зліва: Люба Кеске, Дарія
Чайківська, Вікторія
Трізно, Оленка Крупа, Люда
Вусик, Христя Шмотолоха,
Галя Полюга, Юля Міхаелс.*

Загальні збори 111-го Відділу СУА, Лос Анджелес, Каліфорнія відбулися 30 березня 2014 року, під час яких були підведені підсумки діяльності відділу за 2013 рік і обговорені плани на 2014 рік. Хоча наш відділ нараховує всього 18 членкинь, але більшість із них не є активними, тому що географічно живуть далеко, або похилого віку. Так що весь тягар громадської діяльності лягає на плечі 7-8 осіб, які віддають левову частину свого часу, а в багатьох випадках, і коштів на громадську справу. Найбільша стурбованість під час дискусій була висловлена відносно активності відділу, бо більшість членкинь є вже досить поважного віку і не можуть приймати активну участь, хоча їх досвід і їх слово завжди вагомі.

Але наша діяльність все рівно не втрачає свого темпу. Тільки за один квітень місяць союзнянки були активні в житті української громади Лос Анджелеса. Так, за ініціативою комітету Голодомору 30 березня громада вшанувала пам'ять Небесної сотні біля пам'ятника жертвам Голодомору. Вагомий вклад в це вшанування внесли: Люба Кеске, Оля Старов, Галя Полюга, Оленка Крупа, Люда Вусик.

6 квітня в рамках Свята Писанки наш відділ також не пас останніх. Галя Полюга провела майстер-клас виготовлення українських віночків, Лідія Моор-Тустанівська також навчала дітей та дорослих виготовленню коралів та різних прикрас. Люба Кеске з вишуканим смаком приготувала стенди з постерами старовинного весільного вбрання, чудові мапи України і біля них постійно юрмилися люди, які намагалися знайти рідні міста та

містечка.

Серед бажаючих навчитися робити віночки, чи коралі союзнянки звернули увагу на чотирьох дівчат, які з великою зацікавлен-

ністю спостерігали за уроками наших майстринь і у жвавій розмові вияснилося, що вони приймали активну участь в діяльності Корпусу Миру на території України. Ervin Martin була в Чернівецькій обл., село Романківці, Aly Nobel – в Луганській обл., місто Кремінна, Ali Burch – на Закарпатті, місто Хуст, Juliana Roh – в Сумській обл., місто Краснопілля. Всі вони перед відправкою до місць призначення пройшли 3-місячний вишкіл в м. Обухів, Київської обл. Ті із волонтерів, хто повинен їхати у міста Східної України, вивчали російську мову, а ті, хто їхав в інші частини – вивчали українську мову. Від них ми дізналися, що представники Корпусу миру в Україні мають одну із найдовших програм, від 27 місяців до 36.

Метою їх перебування в Україні було викладання англійської мови не тільки учням від 1-го до 11-го класів, але для інших молодих людей, які хотіли вивчати ази англійської мови. Крім викладання англійської мови, вони працювали і над іншими проектами, як лідерські програми, програми Fullbright в Україні.

Не залишаємося ми осторонь від подій на Майдані, і для потреб потерпілих було переслано від нашого маленького відділу 1,000 доларів. Тепер ми по можливості допомагаємо нашим військовикам в зоні АТО та пораненим в госпіталах (Г. Полюга, Л. Кеске, Х. Шмотолоха, Л. Вусик та інші). Не дивлячись на загрозу від сусіда-агресора, ми твердо віримо в ПЕРЕМОГУ.

Слава Україні! Героям Слава!

*Людмила Вусик,
Голова 111-го Відділу СУА.*

ARE YOU LISTENING?

by Ihor Magun, MD, FACP

We will be literally “hearing” more about hearing loss as technology keeps providing devices that contribute to the problem. I am certain that many of you have listened to the music blaring “outside” the headphones of someone sitting next to you. Loud noises from such devices cause approximately half of all the cases of hearing loss. Although noise damage is usually cumulative, these types of louder sounds also produce damage in shorter periods of time. Many of us are unaware of environmental sounds that are characterized as injurious to our hearing, but their sources include the aforementioned headphones, stereos, transportation areas such as subways and train stations, and even our own hair dryers.

Hearing occurs by air and bone conduction. In air conduction, sound passes through the ear canal and causes a movement which stimulates the auditory nerve in the brain. Hearing by bone conduction occurs when the base of the skull vibrates. This vibration is subsequently transmitted to the inner ear. Damage to any part of this complex auditory system could result in a deficit in one’s ability to perceive sound. Any number of sources could be culprits of this damage: loud noises, trauma, misuse of medications, aging (also referred to as presbycusis), some form of obstruction such as wax, or a number of other medical reasons which are beyond the scope of this article.

The National Institute on Deafness and Disorders has found that the vast majority of individuals over the age of fifty already have a hearing issue and are not addressing the problem. This may be because the symptoms of hearing loss are subtle: for instance, sufferers often blame their inability to hear speech on people’s failure to enunciate properly instead of understanding and openly admitting that they cannot hear.

In addition, recent epidemiological studies have shown that individuals with various hearing loss issues may have a greater risk of developing dementia from social isolation, an increased cognitive load, and the loss of cortical processing, or the brain’s ability to process auditory information. Studies are still inconclusive, but these hypotheses seem reasonable. One should also mention that younger age groups are quickly joining the ranks of the elderly with hearing problems.

Some medications can irreversibly dam-

age the ear, but fortunately, they are only administered intravenously and monitored in a hospital setting. Other medications’ negative effects on hearing are reversi-

ble: these drugs include certain types of water pills (diuretics), aspirin, and non-steroidal anti-inflammatory medications such as ibuprofen. For instance, a recent study has shown that the ingestion of ibuprofen more than six times per week can cause a reversible hearing loss, and this loss seems to be greater in women than men. If you have no hearing loss issues and need to regularly take any of these medications on the instructions of a physician, do *not* change your regimen. Just keep this information in mind should issues arise, and please remember that just because a medication is available over the counter does not mean that there is no restriction in dosing regimens.

So what are the recommendations in cases of hearing loss? Undergoing an audiological exam is a good start. Not everyone will need to wear a hearing device, but, of course, in some cases, such a device will be helpful. Cochlear implants, which are electronic devices implanted directly into the cochlear nerve for stimulation, can improve hearing for some individuals and eliminate the need for a more conventional hearing aid.

If your hearing does require an electronic hearing device, avoid purchasing devices from websites and certain disreputable locations because they are not helpful. Conversely, devices provided by a reputable audiologist or physician can make a big difference. Indeed, the use of hearing devices requires cooperation with professionals, feedback to maximize their benefits, and patience. Although most aids are expensive and are not covered by insurance plans, many individuals with hearing difficulties are very pleased with their devices, and feel that the monetary investment, in the long run, is money well spent. (Of note, many custom-made devices are provided on a trial basis for several months. If your free trial does not work out, a reputable audiologist will take back the instrument, minus a reasonable fee).

Alas, no hearing aid or any other treatment can fully restore normal hearing. Thus, implementation of strategies to prevent hearing loss is imperative. We should be cognizant of the fact that this new, silent (but loud) epidemic is present in all age groups. Let us all be more aware of our hearing. This is definitely the kind of advice that you need to heed before it is too late.

**«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»**

Олена Пчілка

Вухань і Стрибайко

Молодий крілик Вухань був цілком задоволений своїм життям, коли господар виніс його з іншими молодими кролями на подвір'я з тісної і темної клітки. То нічого, що забрав його від мами та обгородив залізною сіткою. Свіжої травички було багато, а вигріватися на сонечку було так приємно!

Троїшло літо, ночі стали холодними та часто дощовими, але це не заважало Вуханеві та його товаришам проводити дні в веселих забавах. Господар приносив їм смачну їду: солодку моркву, буряки, листя капусти. Крілики росли, набирали сили, а шерсть виростала густою і не пропускала холоду.

Одного разу Вухань помітив, що його товаришів у дротяній огорожі стає все менше і менше. А вночі якось помітив, що господар забрав двох кролів, наступної ночі знову за вуха виніс ще двох. Більше його побратими вже не повернулися. Але, коли Вухань побачив, що господар вивішував кролячі шкірки сушитися до сонця, то затремтів від страху, зрозуміши, яка біда чекає на нього. Він поділився своїми тривогами з товаришами і порадив втікати до лісу, на волю, але вони не захотіли його слухати.

- Ми маємо тут доволі їжі і ми у безпеці, а в лісі нас швидко поз'їдають вовки, лисиці. А може ті кролі були хворі, або нечемні, то господар забрав їх, щоб ми не заразилися? - відповіли Вуханеві його товариші.

Тоді Вухань вирішив сам вибратися на волю. Коли його товариші спали, вирив в землі прохід попід залізною сіткою і дременув до лісу. Не треба довго здогадуватися, яких тільки страхів наївся Вухань, поки вирвався під гавкіт псів з-поміж сільських домів до лісу. Тут, в лісі, заховався під густий кущ і проспав до ранку.

Розбудив Вуханя якийсь незнайомий йому шум, якого вночі не міг зрозуміти. Прострибавши декілька метрів, він зупинився на березі невеличкої річки. Зрозумів, що шум йшов від падаючої води дзюркотливого водоспаду.

- Ти хто такий і що тут робиш?! - крізь шум водоспаду почувся незнайомий голос. Повернувшись на голос, Вухань здивовано теж запитав:

- Ти також крілик?

- Сам ти крілик. Я - заєць Стрибайко! - гордо відповів незнайомиць. Тепер Вуханчик зрозумів, що помилився, бо Стрибайко був більшим, з довгими ногами, особливо задніми, та рудувато-сірим пушистим кожухом.

- То перепрошую, - чемно відповів крілик, - але мені здається, що ми є напевно родиною... Можливо, що далекою. Я називаюся Вухань.

Вислухавши історію Вуханя, Стрибайко зажурливо промовив:

- Трудно тобі тут буде, ох трудно. Ноги в тебе короткі, швидко бігати не можеш, а взимку, коли випаде багато снігу, то швидко попадеш в зуби лисиці, або вовка. Та й орел чи яструб схопити можуть...

- Але я вмію нирити, там і ховатися буду.

- Добре. Я буду з тобою дружити і допомагати, бо ти, як і я, волю любиш. А про небезпеку

тобі завжди нагадає сорока Білобока. Вона буде верещати на весь ліс, коли в нього зайде якийсь ворог. Будь пильним. Зима довга, але за нею завжди приходять весела різнооквітна весна та тепле літо.

Минула осінь. Дерев замість листя вкрилися снігом. Вухань часто сидів у своїй нірці голодним, бо боявся виходити, щоб не залишати за собою на снігу слідів. Коли голод ставав нестерпним, то виходив на поляну разом зі Стрибайком в пошуках сухої трави, листочків, кори молодих дерев та кущів.

Одного разу під вечір сорока Білобока попередила мешканців лісової поляни про небезпеку. Стрибайко високо підстрибнув і побачив руду лисицю Хитруху, що винюхувала сліди його на снігу. Стрибайко знав, як обдурити лисицю. Він став бігати поляною та поміж деревами, петляючи різними колами, виписуючи вісімки, щоб збити Хитруху зі сліду. Потім зробив довгий стрибок через чистий сніг і заліг під кущем. Звідси з посмішкою дивився, як лисиця даремно крутиться між деревами та по поляні, загубивши його слід.

Але раптом Стрибайко стривожився за долю свого побратима Вуханя, бо лисиця напала на слід крілика на снігу і поволі наближалася до його нори. Стрибайко поспішив на допомогу. Він вискочив із своєї схованки і, вдаючи пораненого, почав кульгати по поляні. Хитруха зраділа такій легкій, як їй здавалося, здобичі, покинула Вуханів слід і щодуху погналася за Стрибайком. Добігаючи до берега річки, прискорила біг, бо вже навіть носом відчула тепло своєї жертви. Але раптом «поранений» заєць напружив своє міцне тіло і стрілою перестрибнув річку над бурхливою водою, яка в цьому місці завдяки водоспаду ніколи не замерзала навіть в найлютіші морози. Лисиця Хитруха, щоб загальмувати свій біг, широко розпушила свого рудого хвоста, але й це не допомогло. З гучним сплеском вляпалася в холодну воду, з якої ледве видряпалася на крижину. Вилізши на берег, чкурнула додому і більше не приходила в цей куточок лісу, де такий хитрий заєць живе.

Святослав Левицький.
(Малюнок автора).

ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ НА ДЕНЬ ПОДЯКИ

В цей день на святковому столі традиційно має бути печений індик, різноманітні страви з ярини і обов'язково гарбузовий кекс (pumpkin bread), або гарбузовий пляцок (pumpkin pie). Ця проста селянська їжа нагадує нам про суворе просте життя перших американських переселенців.

Індик печений. Індик занурити у відро з підсоленою водою і залишити на ніч. На другий день просушити, натерти зверху і всередині перцем і часником. Всередину покласти моркву, селеру, цибулю, часник, дві помаранчі. Викласти у форму, змастити індика маслом зверху і всередині, підлити трошки води на дно і пекти перші 20 хвилин при температурі 400°, а відтак знизити до 350° і пекти з розрахунку по 20 хв. на кожен фунт ваги індика.

Начинка – дрібно порізати 1.5 горнятка (cup) селери, 0.5 горнятка моркви, одну цибулю і все це разом пасерувати на маслі. Одну пачку начинки (turkey stuffing) перемішати з пасерованими овочами, додати кілька ложок води, або бульйону, зелень петрушки, сіль, перець до смаку. Все викласти у форму і пекти при 325° 45 хв.

Підлива (Gravy) – вибрати запечену всередині індика ярину, змолоти, додати 0.5 склянки червоного вина і підтушити на легкому вогні, щоб згустило.

Журавлино-яблучний сос (cranberry-apple sauce) – 2 горнятка свіжої журавлини і одне зелене дрібно покряєне яблуко розварити. Перетерти через друшляк, поцукрувати до смаку.

Солодка картопля (sweet potato) – печена.

Картопляне пюре – зварити картоплю, відцідити, додати сметану, масло, збити міксером.

Тушкована ярина – брюсельська капуста, горошок, шпарагова фасоля, кукурудза, морква...

Різні овочі (фрукти), горіхи.

Гарбузовий кекс (Pumpkin Bread)

2 горнятка (cup) муки, 1 горнятко цукру, 2 яйця, 1.5 чайної ложечки соди згасити оцтом, 1 ст. ложка цинамону, 0.5 ч. л. мускатного горіха (nutmeg), 0.5 ч.л. гвоздички (cloves), 1 горнятко гарбуза (canned pumpkin), 0.5 горнятка олії, 0.5 горнятка води.

Все збити міксером, вкінці додати 0.5 горнятка покряєних горіхів і 0.5 горнятка ягід журавлини (cranberry) і родзинок. Викласти у форму і пекти при 350° 70 хв.

Гарбузовий пляцок

Тісто: 2 горнятка муки, 1 горнятко молока, 1 горнятко гарбузового пюре, 3 ст. л. олії, 1 ч. л. цинамону, 1.5 ч. л. порошку до печива, 0.5 горнятка цукру. Все збити міксером, викласти у змащену форму і випікати близько 30 хв. при температурі 350°.

Гарбузово-сметанкове желе: 1 горнятко гарбузового пюре (canned pumpkin), 1 фунт сметани, 0.5 горнятка цукрової пудри, 1 ст. л. желатини швидкорозчинної.

Желатину розвести у 2 -3 ложках гарячої води, щоб розчинилася. Сметану збити з цукровою пудрою, додати гарбузове пюре і желатину. Збиту масу викласти на охолоджений корж, посипати подрібненими горіхами і залишити на ніч в холодильнику.

Марія Стефак, членка 64-го Відділу СУА.

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

'maria muchin'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Saks Fifth Avenue
1001 State Street
Santa Barbara
805-884-9997

Available online...

www.masha.org
RubyLane / mashaarcher
Etsy / MashaArcher
Ebay / mashabay

come and view this fabulous collection...

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич
Христина Бойко
Софія Геврик
Роксоляна Місило
Ірина Бучковська
Дарія Дроздовська
Зоряна Гафткович
Оксана Антонюк
Віра Кушнір
Марія Андрійович
Оксана Дац

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- секретарка комунікацій
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Лідія Білоус
Святослава Гой-Стром
Хризанта Гентиш
Марія Полянська
Ольга Дроздович
Оля Мовчан-Новак

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- вільних членок

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рома Шуган
Рената Заяць
Ярослава Мулик

Оксана Скипакевич Ксенос
Лідія Слж
Олеся Валло

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

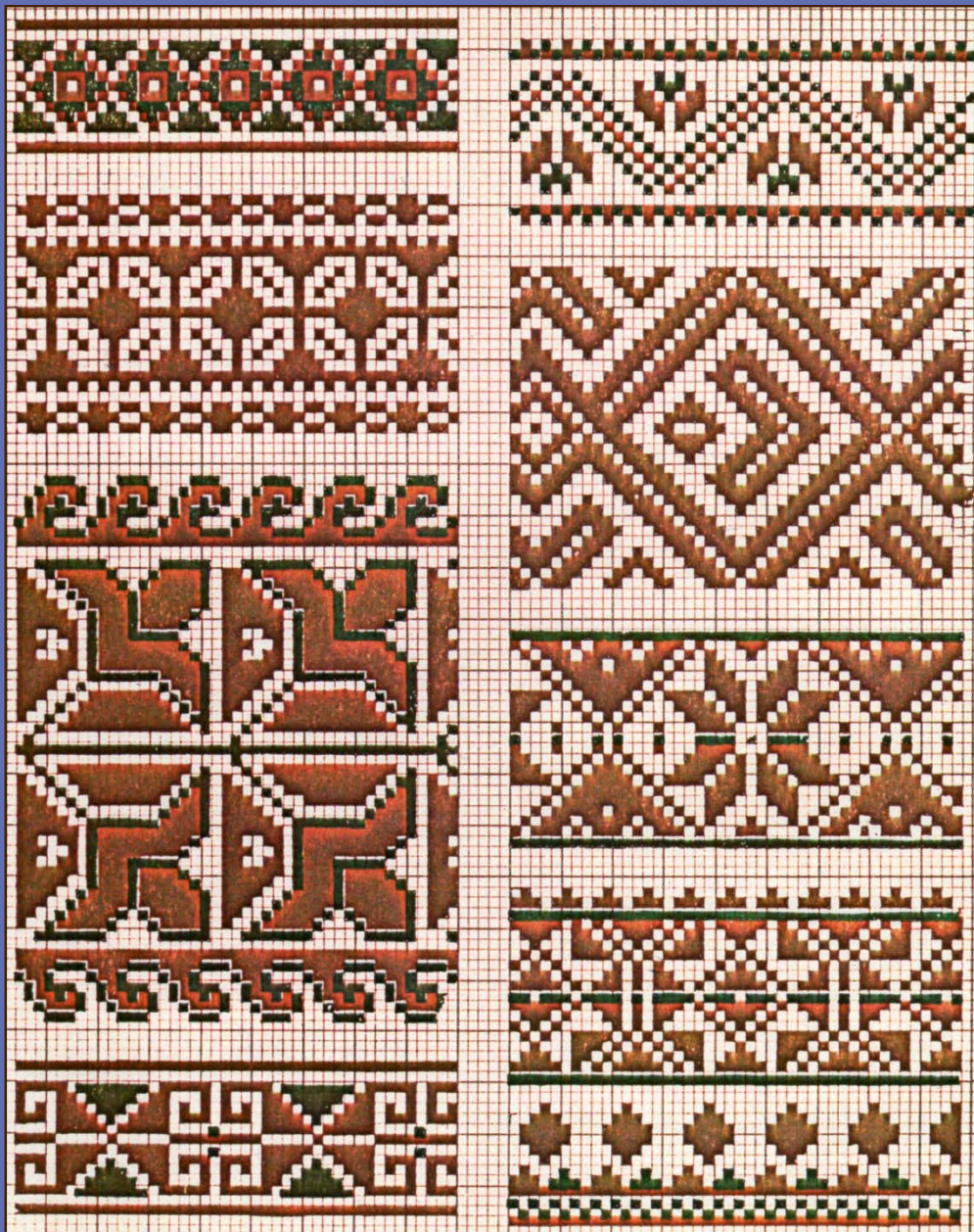
Тамара Петрашук (в.о.)
Галина Генгало
Галина Романишин
Ксеня Раковська
Дарія Федорів
Любомира Калін
Слава Горбата
Марія Кейд
Орися Зінич
Оля Черкас

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чікаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкові віддалених відділів

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ – ст. 10– “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок Київщини.